

2025

ЈУЛ - СЕПТЕМБАР

Св. 101. Бр. 3.

Библијске лекције

ТРЕЋИ ДЕО

Јеванђеље по Јовану

Остајући у Христу, бивамо утврђени у радости
и страдању за Њега.

Садржај:

1. Исус, Симон и Марија	5
2. Тријумфални улазак	10
3. Желимо давидимо Исуса	15
4. Исус, слуга слугама	20
5. Пут, истина и живот	26
6. Обећање Светог Духа	31
7. Исус, прави чокот	36
8. Братска љубав	41
9. Мисија Светог Духа	46
10. Христос се моли за ученике (I)	52
11. Христос се моли за ученике (II)	57
12. Христово привођење	62
13. Симон Петар	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач: Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

За Србију: Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана
Моравска 8 - Неимар 11000 Београд

Тел/Факс: (011) 2430-947

е-маил: unita2@EUnet.rs

Internet: <http://www.reformnipokretasd.com>

Библијски превод: Библија: Даничић-Караџић

Превод са енглеског: Стеван Тодоровић

Одговорни уредник: Татјана Лукић

Штампа: Eurodream, Нова Пазова

Предговор:

У наставку проучавања *Лекција о Јеванђељу по Јовану*, почињемо да се приближавамо последњим данима Христове овоземаљске службе. Дух Пророштва нам каже да би „добро било кад бисмо сваког дана један час провели у размишљању о Христовом животу. Треба да размишљамо о сваком тренутку тог живота како бисмо у мислима оживели сваки догађај, нарочито на крају Његовог живота. Ако тако размишљамо о Његовој великој жртви поднесеној нас ради, наше поуздање у Њега ће бити непоколебљивије, наша љубав јача, а Његов Дух ће нас више прожимати. Ако желимо да на крају будемо спасени, морамо научити поуку стрпљења и понижења у подножју крста.“ – *Жеља векова*, бб.

Апостол нам говори да је прави *Логос* био сам Исус Христос, утеловљен израз божанске мудрости, божанске воље и божанске моћи, кроз кога је пут спасења отворен и откривен свим људима. О Христу се говори као о Створитељу свега, о извору живота, светлости свету, живом откривењу Очевог ума. Јован нам открива и Божју вољу „да сви дођу у покајање“ (2. Петрова 3:9) кроз дело Духа Светога, а затим нас води у Гетсиманију, где је одлучена судбина људског рода.

Изгледа да је један од главних циљева ове књиге да помогне хришћанским верницима који су били расељени, нису имали лични однос са Исусом или су упијали незнабожачка веровања да упознају прави *Логос*, истиниту Светлост. Друга важна сврха Јовановог писма била је да припреми хришћане за одређене опасности које ће претити цркви на крају века када је првобитне побожности нестајало (Откривење 2:4) а љубав према свету се усталила међу Божјим народом (1. Јованова 2:15). Јереси попут гностицизма шириле су се међу стадом. Гностицизам је тврдио да Христос заправо није био оваплоћен у људској природи. Гностици су тврдили да људи нису заиста видели Христа, да је оно што су видели била само утвара. Зато је истина откривена у Јовану 1:14 била нарочито значајна за оно време. Још једна опасност која је претила цркви било је прогонство од стране римских власти.

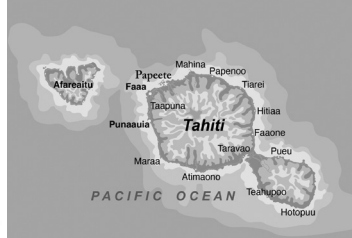
Нема сумње да је Јованово јеванђеље било од велике помоћи првобитној хришћанској цркви. Оно је од велике помоћи и Христовим следбеницима кроз векове – а такође и нама данас.

Нека вођство Духа Божјег буде и са учитељима и са ученицима у наставку проучавања ове серије лекција!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе

Субота, 5. јул 2025.

За цркву Аруе, Тахити

Острво Тахити се налази у Француској Полинезији, прекоморској територији Француске коју сачињава 121 острво укупне површине од 3418 км², простирући се на преко 2000 км² у јужном Пацифику и често се доводи у везу са дивним тропским и идиличним пејзажима.

Са историјског аспекта, политеистичка веровања становника ових многобројних острва имала су за последицу многе паганске обичаје, укључујући обожавање сунца, људождерство и обожавање духова. Долазак хришћанства довео је до промене, уз напоре британских хришћанских мисионара који су допрли до овог острва 1797. године. Француска је касније, крајем 19. века, колонизовала ову област. Данас, од близу 279 хиљада становника, 54% чине протестанти, 38% су католици, а остатак се држи других веровања.

Вест реформације допрла је до Француске Полинезије 1982. године посетом брата А. К. Саса. Први чланови, њих 24, крштени су годину дана касније. Вест јеванђеља наставила је да се шири овим острвима и отада је формирано неколико црквених група.

Нажалост, до данас наша црква у Француској Полинезији нема у свом власништву црквену зграду, већ се наша браћа састају у изнајмљеним просторијама или на приватним поседима чланова. Милошћу Божјом, 2013. године, након много молитви и поста, у области Аруе пронашли смо земљиште које бисмо могли купити, скоро 20 километара од Папете, Тахити.

Малобројни чланови наше цркве су годинама чинили самопожртвоване напоре, кувајући и продавајући вегетаријанска јела сваке године како би сакупили средства за куповину овог земљишта. Упркос похвалним напорима наше браће и сестара који су напорно радили како би отплатили ово земљиште, постоји велика потреба за зградом која ће помоћи у ширењу истине на овом месту у последњим данима овоземаљске историје.

Из тог разлога љубазно апелујемо на нашу браћу и сестре широм света да нам се придруже у прикупљању средстава за подизање зграде у области Аруе која ће послужити као месна црква и место где би се одржавали семинари и састанци као и центар здравственог дела у главном граду Француске Полинезије.

Охрабрујуће речи из 1. Дневника 22:19 одзвањају и до нас данас: „Настаните и зидајте светињу Господу Богу.“ Нека вас Бог обилно благослови и нека Његово дело напредује широм света.

Ваша браћа и сестре из Француске Полинезије

Исус, Симон и Марија

„Зато кажем ти: опраштају јој се греси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта има малу љубав.“ – Лука 7:47.

Предлажемо да прочитате: 4. Сведочанство, 461-464, 525-528.

„Исус познаје околности у којима се налази свака душа. Човек може рећи: ја сам грешан, веома грешан. Можда и јесте, али уколико је грешнији, утолико му је Исус више потребан. Он не одбија никога ко Му прилази са сузама. Он никоме не износи све што му може открити, већ охрабрује сваку застрашену душу. Радо прашта свима онима који Му се обраћају тражећи опроштај.“ – *Жеља векова*, 545.

1. ПОСЛЕДЊА ПОСЕТА ВИТАНИЈИ

Нед. 29. јун

а. Опиши околности које су задесиле Јерусалим у време Христове посете Витанији и на који начин је то утицало на неке од присутних на Симоновој гозби. Јован 11:55-57; Псалам 55:21.

„Симон из Витаније убрајао се у Исусове ученике. Он је био један од малог броја фарисеја који су се отворено придружили Христовим следбеницима. Он је признавао Исуса за учитеља и надао се да је Он Месија, али Га није примио као Спаситеља. Његов карактер се није преобразио, његова начела су остала непромењена.“ – *Ж. векова*, 535.

б. Који велики благослов је Симон примио и како је сада испољио своју захвалност Исусу? Лука 7:36.

„Исус је Симона излечио од губе и тиме га је придобио. И када је Христос последњи пут био у Витанији, Симон је, у знак захвалности, припремио у својој кући обед за Њега и Његове ученике.“ – *Жеља векова*, 535.

а. Опиши скривену, закулисну ситуацију која често постоји на друштвеним окупљањима и како се то догодило и овог пута. Псалам 55:21.

„Ту су били сакупљени и многи фарисеји. У то време је у Јерусалиму владало велико узбуђење. Христос и Његова мисија привлачили су пажњу већу него икад. Они који су дошли на обед пажљиво су пратили Његово кретање, а многи од њих са непријатељским осећањима.“ – *Жеља векова, 535.*

б. Опиши дело које је Марија извршила на Симоновој гозби. Лука 7:37,38; Јован 12:3.

„Марија је пажљиво слушала сваку реч која је долазила из уста Исусових. Исус је у својој милости опростио њене грехе и подигао из гроба њеног вољеног брата, те је Маријино срце било препуно захвалности. Чула је како Исус говори о својој блиској смрти, па је у својој дубокој љубави и тузи желела да Му укаже поштовање. Уз велику личну жртву купила је 'литру правог народовог многоценог мира' којим је хтела да помаже Његово тело. Али сад су многи говорили да ће бити крунисан за цара. Њен бол се претворио у радост и она је зажелела да прва укаже поштовање Господу. Она разби бочицу мира, изли га на Исусову главу и ноге и затим плачући клече, ороси их својим сузама и обриса Му ноге својом дугом, опуштеном косом.“ – *Жеља векова, 537.*

с. Како је Јуда гледао на овај чин? Јован 12:4,5; Матеј 26:8,9.

„(Марија) није хтела да привлачи пажњу и њен поступак би прошао незапажен да миро није испунило одају својим мирисом и њен чин открило свим присутнима. Јуда је с великим незадовољством посматрао тај поступак. Уместо да сачека и чује шта ће Христос о томе рећи, он је почео да шапуће своје замерке онима који су били у његовој близини, пребацујући прећутно Христу што дозвољава такво расипање. Његови подмукли наговештаји били су срачунати на изазивање незадовољства.“ – *Жеља векова, 537.*

а. Зашто је Јуда заправо критиковао Маријино помазање Христових ногу? Јован 12:6.

„Јуда је вршио дужност благајника за ученике, и из њихове мале залихе тајно је узимао за сопствену употребу, услед чега су се њихова средства смањила толико да су се једва издржавали. Он је желео да стави у ковчежић све што је могао добити. Из ковчежића се често узимало да би се помогло сиромасима, а кад би се купило нешто што Јуда није сматрао као неопходно, он би рекао: Чему то расипање? Зашто се тај издатак не би ставио у ковчежић који носим за сиромаше? Маријин поступак је био у толико упадљивој супротности са његовом себичношћу да се он осрамио и зато је, по свом обичају, настојао да припише неку племениту побуду свом противљењу њеном дару. Обраћајући се ученицима, он упита: 'Зашто се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима? А ово не рече што се стараше за сиромаше, него што беше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаше што се меташе у њ.' Јуда није имао срца за сиромаше. Да је Маријино миро било продато и да је новац дошао њему у руке, сиромаси од тога не би имали никакве користи.“ – Жеља векова, 538.

б. Како су ученици гледали на Јуду, а шта је он мислио о себи? Јован 13:29.

„Јуда је имао високо мишљење о својим организаторским преимућствима. Сматрао је да је због својих финансијских способности изнад осталих ученика наводећи и њих да га гледају у таквој светлости. Задобио је њихово поверење и вршио је на њих снажан утицај. Они су били обманути његовом тобожњом наклоношћу према сиромасима и његови лукави наговештаји навели су их да с неповерењем гледају на Маријину оданост.“ – Жеља векова, 538.

с. Објасни шта често покреће оне који иза леђа других гунђају и на који начин то погађа осетљиве душе које су предмет тих гунђања. Јуда 1:16.

„Марија је чула како је критикују. Њено срце је задрхтало. Бојала се да ће јој сестра замерити што је то учинила. Можда ће и Учитељ помислити да је била непромишљена. Припремала се да се повуче без извињења или правдања.“ – Жеља векова, 538.

а. На који начин је Симон био погођен сопственом фарисејском поноситошћу и Маријиним чином и како је судио о Исусу? Лука 7:39.

„Домаћин Симон се повео за Јудиним критиковањем Маријиног дара и био је изненађен Исусовим понашањем. Његова фарисејска гордост је била повређена...

„Излечивши Симона од губе, Христос га је спасао да не буде живи леш... А сада... пошто је Христос дозволио да Му се та жена приближи, пошто је није љутито одгурнуо од себе као створење чији су греси исувише велики да би се могли опростити, пошто није показао да зна њену прошлост – Симон је пао у искушење да мисли како Он није пророк.“ – *Жеља векова*, 542, 543.

б. Какво познавање тајног живота Симона и Марије је Исус открио? Лука 7:40-43. Како је Исус укорио Симона и зашто? Лука 7:44-46.

„(Симон) није знао да Син Божји мора поступати на божански начин – са сажаљењем, благошћу и милосрђем. Симонов начин би се састојао у томе да се не обрати никаква пажња на Маријин покајнички поступак. Помазујући Христа миром и љубећи Му ноге, она је овим поступком раздражила Симоново неосетљиво срце. Сматрао је да би Христос, да је пророк, био у стању да прозре грешницу и да би је укорио...

„Као што је Натан учинио са Давидом, тако је Христос своју поуку обавио у облик приче. Он је на свога домаћина пребацио одговорност да сам себи донесе пресуду. Симон је навео на грех жену коју је сад презирао. Он јој је учинио дубоку неправду... Али је Симон сматрао да је праведнији од Марије, а Исус је желео да он увиди колико је у ствари велика његова кривица. Он је хтео да му покаже колико је његов грех већи од њеног.“ – *Жеља векова*, 543, 544.

с. Како су Јевреји реаговали када је Исус рекао да су Марији греси опроштени? Лука 7:48,49. Какав утицај је Исусова парабола имала на Симоново срце?

„Симон је почео да гледа себе у новој светлости. Видео је шта о Марији мисли Онај који је био више него пророк. Видео је да је Христос оштрим пророчким оком сагледао љубав и оданост у њеном срцу. Он се постидео и схватио да се налази у присуству Онога који је неупоредиво узвишенији од њега.“ – *Жеља векова*, 544.

а. Иако нам исход делује неизвесно, зашто смо охрабрени да са грешницима попут Симона разговарамо отворено? Приче 9:8; Јаков 5:20.

„Док је Марија била грешница којој су греси опроштени, (Симон) је био грешник чији греси нису опроштени. Круто правило правде које је желео њој да наметне осудило је њега.

„Симон је био потресен Исусовом пажњом што га није отворено укорио пред гостима. Према њему се није поступало онако као што је он желео да се поступи према Марији. Видео је да Исус није желео да другима укаже на његову кривицу, него да је желео да, износећи право стање ствари, утиче на његов разум и да сажаљењем и добротом задобије његово срце. Строга осуда би Симона навела да се упорно противи покајању, али га је стрпљиви укор навео да увиди своју грешку. Видео је колико много дугује своме Господу. Његова охолост се претворила у смерност, он се покајао, и охоли фарисеј је постао смеран, самопожртвовани ученик.” – *Жеља векова*, 544, 545.

б. Шта је Исус рекао о Маријином делу и које охрабрујуће речи јој је упутио? Матеј 26:12,13; Лука 7:50.

„Марија је била сматрана за велику грешницу, али је Христос знао какве околности су утицале на њен живот. Он је могао угасити сваку искру наде у њеној души, али то није учинио. Он је њу подигао из очајања и пропасти. Седам пута је чула како разгони демоне који су владали њеним срцем и разумом. Чула је како се за њу моли своме Оцу. Знала је колико је грех увредљив за Његову неопогањену чистоту и победила је помоћу Његове снаге.” – *Жеља векова*, 545.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 4. јул

1. У мом односу са Богом, на који начин могу гајити Маријине боље врлине?
2. Које упозорење треба да извучем из Јудиног понашања на гозби?
3. На који начин могу да избегнем замку у коју су Симона водиле његове мисли?
4. Када се Христове речи утехе упућене Марији могу применити и на мој живот?
5. Шта могу да научим из начина на који је Исус осведочио Симона о његовој заблуди?

Тријумфални улазак

„Кажите кћери Сионовој: Ево, цар твој иде теби кротак, и јаше на магарцу, и магарету сину магаричином.” – Матеј 21:5.

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова, 547-556.*

„Христос је дошао да спасе Јерусалим с његовом децом, али су га фарисејска охолост, лицемерје, пакост и злоба спречили да оствари своју намеру.” – *Жеља векова, 554.*

1. НА МАСЛИНСКОЈ ГОРИ

Нед, 6. апр

а. Док су се Исус и ученици приближавали Јерусалиму, с којим инструкцијама је послао двојицу од њих напред? Матеј 21:1-5.

„Исус је послао двојицу својих ученика да Му доведу једну магарицу и магаре. Приликом свог рођења, Спаситељ је зависио од гостопримства странаца. Од другог су биле позајмљене јасле у којима је лежао. Сад, иако је стока по планинама на тисуће припадала Њему, Он је зависио од предусретљивости непознатог лица да му да животињу на којој ће ући у Јерусалим.” – *Жеља векова, 547.*

б. Опиши шта су ученици урадили. Матеј 21:6,7.

„Ученици су са великим одушевљењем прострли своју одећу преко магарета и посадише на њега свога Учитеља. Дотада је Исус увек путовао пешице и ученици су се испрва чудили што је сад пристао да јаше. Али је наду њиховог срца озарила радосна мисао да се Он припрема да уђе у престоницу, да се прогласи за Цара и докаже свој царски ауторитет.” – *Жеља векова, 548.*

а. Шта је учинила маса људи када је чула да Исус долази у Јерусалим? Јован 12:12,13.

„(Ученици) су успут обавештавали Исусове пријатеље о својим жарким надама, тако да се узбуђење ширило толико да су очекивања народа достигла врхунац.” – *Жеља векова, 548.*

б. Шта је навело народ да том радосном приликом кличе Исусу као Месији? Захарија 9:9; Јован 12:14,15.

„Христос се придржавао јеврејског обичаја за царски долазак. Као што су цареви у старо време јашући на магарцу улазили у престоницу, тако је и Он сада поступио, а пророчанство каже да ће Месија тако доћи у своје царство. Чим је узјахао магаре, ваздухом се проломио тријумфалан поклич. Маса га је поздрављала као Месију. Исус је тада примио почаст које никад раније није дозволио, а ученици су сматрали то као доказ да ће њихове радосне наде бити остварене тиме што ће Он сести на престо.” – *Жеља векова, 548.*

с. Како је народ жељан избављења с радошћу понављао речи псалмисте? Матеј 21:9; Псалам 118:26.

„Маса је била уверена да је близу тренутак њеног ослобођења. Људи су у својој машти већ гледали како римске армије напуштају Јерусалим и како Израил још једном постаје независна нација. Сви су били срећни и узбуђени; људи су се такмичили ко ће Му указати већу почаст. Они нису могли створити никакву спољну сјајну пратњу, али су Га славили својим срећним срцима. Нису били у могућности да Му дарују скупе дарове, али су на Његовом путу простирали своје хаљине као тепих и засипали Његов пут лиснатим маслиновим и палмовим гранчицама. Испред тријумфалне поворке нису могли ићи са царским заставама, али су посекли широке палмове гране – природан знак победе, и махали њима кличући гласно и певајући: 'Осана сину Давидовом.'" – *Жеља векова, 548.*

а. Како су неки од фарисеја реаговали на исказивање хвале Христу? Јован 12:19; Лука 19:39.

„Многи од фарисеја су посматрали приказ и, пламтећи од зависти и пакости, покушавали су да сузбију осећања народа. Свим својим ауторитетом трудили су се да ућуткају народ, али су њихови апели и претње само још повећавали одушевљење. Они су се бојали да ће та маса, ослањајући се на своју снагу, прогласити Исуса царем. Прибегавајући последњем средству, они су се пробии кроз масу до самог Христа и обратили Му се речима укора и претње: 'Учитељу! Запрети ученицима својим.' Они су тврдили да је таква бука против-законита и да је власти неће подносити." – *Жеља векова*, 550, 551.

б. Који одговор им је Христос дао? Лука 19:40.

„Сам Бог је одредио тај тријумфални приказ. То је предсказао пророк, а човек је био немоћан да спречи циљ Божји. Да људи нису остварили Његов план, Бог би дао глас беживотном камењу и камен би одавао хвалу Његовом Сину." – *Жеља векова*, 551.

„Покушавајући да заклоне свет од блиставе славе Онога који је Сунце правде, свештеници и поглавари су чинили исто као да су покушали лишити земљу сунчевих зрака. Упркос свим противљењима, маса је јавно признала да царство законито припада Христу." – *God's Amazing Grace*, 47.

„Дело Божје ће увек напредовати, упркос свему што људи могу урадити у намери да га спрече или сруше." – *The Story of Jesus*, 85.

с. На који начин је овај дивни излив радости представљао испуњење пророчанства, као што су то препознали многи у маси народа? Захарија 9:9.

„Кад су се фарисеји ћутећи повукли, стотине гласова прихватише Захаријине речи: 'Радује се много, кћери сионска, подвикуј, кћери јерусалимска; ево, Цар твој иде к теби, праведан је и спасава, кротак и јаше на магарцу, и на магарету, младету магаричину.'" – *Жеља векова*, 551.

а. Са којим циљем је Исус дозволио тако велику поворку на дан Његовог тријумфалног уласка у Јерусалим? Јован 12:16,23-28.

„Никад дотада у свом земаљском животу Исус није дозволио такву поворку. Он је јасно предвиђао последице. То је требало да Га одведе на крст. Међутим, Његов је циљ био да се на тај начин јавно прикаже као Искупител. Желео је да скрене пажњу на жртву која ће крунисати Његову мисију у палом свету. Док се народ сакупљао у Јерусалиму да прослави Пасху, Он – остварење симбола, право Јагње – добровољно се нудио на жртву. Његова смрт за грехе света мораће у свим следећим вековима да буде за Његову цркву предмет дубоког размишљања и проучавања. Свака чињеница с тим у вези мора бити проверена тако да не остане ни сенка сумње. Стога је у то време било потребно да очи свега народа буду усмерене у Њега, да догађаји који претходе Његовој великој жртви буду такви да скрену пажњу на саму жртву. После таквог Његовог уласка у Јерусалим сви ће пажљиво посматрати како се Он нагло приближава завршном призору своје мисије.

„Догађаји повезани са тим тријумфалним путовањем биће предмет сваког разговора и у свачијем сећању ће живо будити успомену на Исуса. После Његовог распећа, многи ће се сећати догађаја у вези са Његовим суђењем и смрћу. Они ће бити побуђени да испитују пророчанства и на тај начин ће стећи уверење да је Он заиста Месија и у свим земљама ће се повећати број оних који приступају вери.” – *Жеља векова, 549.*

б. Шта је Исус, на опште изненађење учинио док је посматрао цео град и зашто? Лука 19:41-44.

„Усред опште радости, кад су Му сви одавали почаст, Цар Израиља је био у сузама, а то нису биле тихе сузе радоснице, него сузе и јецаји неизрецивог бола. Масу је наједном обузела туга. Поклици су се утишали. Многи су плакали из саосећања према једној патњи коју нису схватили.

„Исус није плакао зато што је предвиђао своје непосредно мучење... Срце Исусово је било прободено призором Јерусалима – Јерусалима који је одбацио Сина Божјег и презрео Његову љубав, на који нису ништа утицала Његова моћна чуда и који се припремао да Му одузме живот. Он је видео да је кривица тог народа што је одбацио свог Спаситеља.” – *Жеља векова, 552, 553.*

а. Када је Исус ушао у Јерусалим, које питање су поглавари поставили и који одговор су усред тог метежа добили? Матеј 21:10,11.

„Када је поворка почела да силази низ Маслинску Гору, поглавари су је пресрели, распитујући се за узроке те бучне радости. Кад су упитали: 'Ко је то?' – ученици, испуњени духом надахнућа, одговарали су понављајући надахнута пророчанства о Христу.“ – *Жеља векова*, 555.

б. Чим је Исус ушао у град, шта је учинио у храму? Матеј 21:12-16; Псалам 8:2.

„Три године раније, поглавари храма су били постиђени што су немоћно бежали пред Његовом заповешћу. Касније су се чудили свом страху и свом безусловном покоравану једном обичном Човеку. Сматрали су да се такво недостојно покораване сад не сме поновити. Али су били застрашени више него први пут, те се журно покорише Његовој заповести. Није било човека који би се усудио да стави у питање Његов ауторитет. Свештеници и трговци побегоше од Његовог присуства, гонећи пред собом своју стоку...

„Из мноштва које се повлачило многи су заостали. Њима су се сад придружили новодошли. Трем храма је поново био препун болесника и самртника, и Исус их је још једном исцељивао.“ – *Жеља векова*, 566.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 11. јул**

1. На који начин се држање фарисеја често понавља и данас?
2. Шта је била одлика оних који су Исусу указали част као обећаном Цару?
3. Због чега Исус можда плаче нада мном као што је плакао за Јерусалимом?
4. Како је пророчанство из Захарије 9:9 испуњено овом приликом?
5. Зашто је Христос овом приликом дозволио толику радосну поворку и клицање?

Желимо да видимо Исуса

„Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, оно једно остане; ако ли умре много рода роди.“ – Јован 12:24

Предлажемо да прочитате: *Христове очигледне поуке, 58-67.*

„Само се кроз Христову смрт могло срушити сотонино царство. Само се на тај начин човек могао испити и Бог прославити.“ – *Жеља векова, 601.*

1. СА ИСТОКА И ЗАПАДА

Нед, 13. јул

а. Ко је потражио Исуса на Његовом рођењу – на почетку Његовог живота – и шта су Му донели? Матеј 2:1,2,10,11.

б. Ко је потражио Исуса на крају Његове службе и кога су они представљали? Јован 12:20. Чему нас то учи? Матеј 8:11.

„Ти људи (Грци) са запада дошли су да виде Спаситеља на крају Његовог живота као што су мудраци са истока дошли на почетку. У време Христовог рођења јеврејски народ је био толико заузет својим славољубивим плановима да није знао за Његов долазак. Мудраци из једне незнабожачке земље дошли су до јасала са својим даровима да се поклоне Спаситељу. Тако су ти Грци, који су представљали народе, племена и националности света, дошли да виде Исуса. Тако ће Спаситељев крст привући народе свих земаља и свих векова...

„Неки су претпостављали – и ширили такве гласове – да је Исус истерао свештенике и поглаваре из храма и да ће заузети Давидов престо и владати као цар Израиља. Грци су чезнули за тим да сазнају истину о Његовој мисији.“ – *Жеља векова, 598, 599.*

а. На који начин су Грци изразили своју жељу? Јован 12:21.

б. Објасни процес кроз који је Исус сазнао за њихову молбу и како је Његово срце одреаговало на њу. Јован 12:22,23.

„Када је Исус чуо усрдну жељу: ‘Ми бисмо хтели да видимо Исуса’, која је изражавала тежњу човечанства за Спаситељем, Његово лице се засјало и Он рече: ‘Дође час да се прослави Син човечији.’ У тој жељи Грка Он је видео наговештаје резултата своје велике жртве.” – *Жеља векова, 598.*

„Када је та молба била достављена Исусу, Он се налазио у оном делу храма који је био приступачан само за јеврејски народ, али је изашао у спољно предворје у сусрет Грцима и лично је разговарао с њима.” – *Жеља векова, 599.*

с. На који начин Христово нежно опхођење према тим странцима треба да мотивише и нас? Лука 14:23; Проповедник 11:1,2.

„Ми морамо да напрегнемо своје снаге да истину упознају сви који хоће да чују, а таквих има много. По свим нашим великим градовима Бог има искрене душе које желе да сазнају шта је истина... Речи које сам увек изнова слушала гласиле су: Понови вест, понови вест! Реци моме народу да понавља вест на местима где се у почетку проповедало, и где су цркве једна за другом прелазиле на страну истине и Божја сила на величанствен начин сведочила о истини.” – *Евангелизам, 293, 294.*

„Није нам речено да све што радимо мора да буде сјајно и величанствено. Ми морамо да објавимо истину на путевима и стазама, и тако дело треба објављивати уз одговарајуће разумне методе... Ако ћемо нешто отворено истицати и показивати, онда нека то буде оно што је Христос чинио у своме раду. Клонимо се свега што је театрално и необично, а то је и Христос чинио у своме раду. Сензација није религија, јер ће религија испољавати сопствени чист, свет, оплемењујући, посвећујући утицај, доносећи духовни живот и спасење.” – *Евангелизам, 295.*

а. Како је Исус упоредио зрно пшенице са својом мисијом? Јован 12:24.

„Семе посејано у земљу даје плод, а тај плод се поново сеје. Тако се жито умножава. Тако ће Христова смрт на крсту Голготе уродити плодом вечног живота. Проучавање те жртве биће радост оних који ће, као њен плод, живети кроз бескрајна времена вечности.

„Пшенично зрно које сачува свој живот не може уродити плодом. Оно остаје једно. Да је желео, Христос се могао спасити смрти. Али у том случају остао би сам. Он не би могао довести Богу ниједнога сина, ниједну кћер. Само дајући свој живот могао је пружити живот човечанству. Само силазећи на земљу да умре могао је постати семе богате жетве – оних хиљада и хиљада људи који су из свих племена, раса, језика и народа искупљени за Бога.“ – *Жеља векова, 600.*

б. Коју другу примену ове параболе о семену је Исус објаснио? Јован 12:25,26.

„Сви који желе да уроде плодом као Христови сарадници морају прво пасти на земљу и умрети. Живот хришћанина треба да буде посејан у бразду људских потреба. Самољубље и себичност морају пропасти. А закон самопожртвовања је закон самоодржања. Земљорадник чува своје жито управо тим што га посеје. Тако је и у људском животу. Давати значи живети. Живот који ће бити сачуван јесте онај живот који се несебично посвећује служби Богу и човеку. Они који Христа ради жртвују свој живот у овом свету, наследиће живот вечни.

„Живот посвећен себичности личи на зрно које се поједе. Оно нестаје и нема никаквог рода. Човек се може трудити да све приграби за себе, може живети за себе и мислити и планирати само за себе, али његов живот прође и на крају му не остане ништа. Закон себичности је закон самоуништења.

„‘Ко мени служи’, рекао је Исус, ‘за мноштем нек иде, и где сам ја онде и слуга мој нек буде; и ко мени служи оног ће поштовати Отац мој.’ Сви који су са Исусом носили крст жртве учествоваће с Њим и у Његовој слави. У свом понижењу и болу, Христос се радовао што ће се Његови ученици прославити с Њим. Они су плод Његовог самопожртвовања.“ – *Жеља векова, 600, 601.*

а. Коју молитву је Исус изговорио док је размишљао о својој смрти на крсту? Јован 12:27,28 (први део).

„Христос је у мислима већ испијао чашу горчине. Оно што је људско у Њему уздрхтало је пред тренутком напуштености, кад ће изгледати да Га је чак и Бог оставио, кад ће сви сматрати да Га то Бог бије и мучи и да је заборављен. Устукнуо је при помисли да ће Га грешни људи јавно понижавати и према Њему поступати као према најгорем злочинцу, уздрхтао је пред срамном и нечасном смрћу. Помисао на сукоб са силама таме, ужасна тежина људских греха, Очев гнев проузрокован грехом – све је то тиштало Исусов дух и смртно бледило је прекрило Његово лице.

„Затим је наступило божанско покоравање Очевој вољи. 'Али за то дођох на час овај', рекао је Он. 'Оче! Прослави име своје!' Само се кроз Христову смрт могло срушити сотонино царство. Само се на тај начин човек могао искупити и Бог прославити. Исус је пристао на агонију, пристао је на жртву.“ – Жеља векова, 601, 602.

б. Какав одговор се тада зачуо са неба? Јован 12:28 (последњи део). Шта је окупљено мноштво изјавило? Јован 12:29.

„Кад се зачуо тај глас, светлост је блеснула из облака и обавила Христа, као да су Га обгрлиле руке Бескрајне Моћи слично пламеном штиту. Народ је посматрао тај приказ са ужасом и запрепашћењем. Нико се није усудио да проговори. Сви су ћутали и уздржаног даха стајали погледом упртим у Исуса. Пошто је Отац посведочио за свога Сина, облак се подигао и расуо по небесима. Видљиво општење између Оца и Њега за овај пут је било завршено.

„'А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загрми; а други говораху: Анђео му говори.' Али су Грци који су дошли да се распитају видели облак, чули тај глас, схватили његов смисао и заиста увидели ко је Христос. За њих – Христос се открио као Божји посланик.

„Глас Божји се чуо приликом Исусовог крштења на почетку Његове службе, а затим поново приликом Његовог преображаја на гори. Сад, при завршетку Његове службе поново се чуо по трећи пут.“ – Жеља векова, 602.

а. Упркос многим чудима које је Исус учинио – те гласу који је поново одјекнуо с неба – како је већина Јевреја на то одговорила? Јован 12:37-41.

„Исус је управо био изговорио најсвечанију истину у погледу стања у коме се налазе Јевреји. Он им је упутио свој последњи апел и предсказао њихову пропаст. Тада је Бог поново ставио печат на мисију свога Сина. Бог је признао Онога кога је Израил одбацио. ‘Овај глас’, рекао је Исус, ‘не би мене ради него народа ради.’ То је био врховни доказ Његовог месијанства, знак који је дао Отац да је Исус говорио истину и да је Он заиста Син Божји.” – *Жеља векова, 602.*

„Једном приликом су поставили питање Спаситељу: ‘Какав дакле ти показујеш знак да видимо и верујемо?’ (Јован 6:30). Њима су били дати безбројни знаци, али су они затворили своје очи и њихова срца су била отвордла. И сад, када је сам Отац проговорио и када више нису могли захтевати никаквих знакова, још увек нису хтели веровати.” – *Жеља векова, 603.*

б. На који начин поступци неких поглавара, упркос томе што су били осведочени да је Христова мисија била стварна, представљају опомену за нас? Јован 12:42,43.

„Више су ценили хвалу од људи неголи милост Божју. Да се не би излагали прекору и срамоти, одрекли су се Христа и одбацили су вечни живот који им је био понуђен. Исто тако су чинили многи у свим каснијим вековима.” – *Жеља векова, 603.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 18. јул

1. Кога су представљали они који су тражили Христа приликом Његовог рођења, а сада и Грци који су Га потражили?
2. На који начин поука о зрну пшенице може да се односи и на мој живот?
3. Како треба да препознам Божји глас када многи мисле да се ради о грмљавини?
4. Које страхове и бриге јеврејских поглавара морам избећи?
5. Објасни два значења закопаног зрна пшенице.

Исус, слуга слугама

„Јер вам ја дадох углед да и ви тако чините као што ја вама учиних.“ – Јован 13:15.

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова, 621-631.*

„Сваки тренутак свог живота Христос је посветио несебичној служби. Не 'да Му служе, него да служи' (Матеј 20:28) – ту поуку је пружао и потврђивао сваким својим поступком.“ – *Жеља векова, 621.*

1. НЕЗНАБОЖАЧКИ КОНЦЕПТ

Нед, 20. јул

а. Који деструктиван начин размишљања, који потиче од Луцифера, је утицао на јудаизам (укључујући и Христове ученике), а такође може да утиче и на нас данас? Лука 22:24,25.

„Луцифер је непрекидно прижељкивао Божју власт, али не и Његов карактер. Он је желео да узме најузвишеније место и свако биће које покреће његов дух поступа исто тако. Услед тога су неизбежни неспоразуми, неслога и свађа. Царство постаје награда најјачега. Сотонино царство је царство силе; сваки појединац сваког другог сматра сметњом на путу сопственог напретка или степеником са кога се сам може попети на неко више место.“ – *Жеља векова, 423.*

„У земаљским царствима положај је био израз славољубља. Сматрало се да народ постоји ради владајућих класа. Углед, богатство, образовање – све су то била средства помоћу којих су поглавари стицали власт над масама. Више класе су имале да мисле, одлучују, уживају и владају – ниже класе су само да слушају ове и служе. Вера, као и све остало, било је питање власти. Народ је имао да верује и исповеда веру онако како су поглавари наређивали. Право човека као човека да сам мисли и ради било је потпуно непризнато.“ – *Жеља векова, 527.*

„Духовна охолост, диктаторски дух, славољубива тежња за частима и положајем... – све то може да буде узрок поремећаја у Заједници и да угрози њен мир.“ – 5. *Сведочанство, 223.*

а. У оштрој супротности према славољубивој тежњи за високим положајем, које начело је Исус успоставио и какав нам је пример оставио у том погледу? Лука 22:26,27; Јован 13:13-16.

„Христос је проповедао царство које се заснива на другачијим начелима. Он није позивао људе да владају, него да служе, да они који су снажни сnose слабости слабијих и немоћних. Онај који има власт, положај, способност или образовање тај има још већу обавезу да служи својим ближњима...

„У Христовом царству нема тлачења од стране господара, нема присиљавања. Небески анђели не долазе на земљу да би владали и да би изнудили поштовање, него долазе као гласници милости да сарађују са људима у подизању човечанства.“ – *Жеља векова*, 527, 528.

б. Опиши на који начин се Христос односио према заблуделим људима, и како такав став треба да усвојимо и ми, насупрот својим природним склоностима. Филибљанима 2:3,4.

„Природна је али веома непријатна црта нашег карактера да оштроумно запажамо грешке и недостатке других и да их се трајно и врло добро сећамо.

„Брат Б се и не труди да се усклади са својом браћом. Његово самопоуздање наводи га да не осећа никакву нарочиту потребу за тим. Он сматра да су њихове умне способности и достигнућа знатно нижа од његових и да би тражити и уважавати њихово мишљење и савете значило за њега превелико понижење... Он сматра да је сувише мудар и искусан и да му није потребна предострожност која толико недостаје многима. Он има тако високо мишљење о својим способностима и толико се ослања на своја достигнућа да се осећа спремним за свако изненађење.“ – 3. *Сведочанство*, 444.

„Утицај световне себичности који многе окружује сличан је градоносном облаку, од којег се мрзне и сам ваздух који други морају да удишу, изазива болест и тела и душе и често остаје тако леден до саме смрти.“ – 3. *Сведочанство*, 491.

„Ако међу браћом постоји она љубав која друге цени више него себе, тада ће се због других радо жртвовати сопствене жеље и ћуди.“ – *Слуге јеванђеља*, 400.

а. О чему су ученици и даље бринули непосредно пре Пасхе? Матеј 20:20-24; Лука 22:24.

„А поста и препирање међу њима који би се држао међу њима да је највећи.’ Та препирка, која се настављала и у Христовом присуству, жалостила Га је и болно вређала. Ученици су се чврсто држали своје омиљене идеје да ће Христос успоставити своју власт и заузети своје место на Давидовом престолу. И сваки од њих је у својој души чезнуо за највишим положајем у том царству. Имајући лични суд и мишљење о себи и о другима, уместо да један другог сматрају достојнијим, сваки је себе стављао на прво место. Захтев Јакова и Јована да седну један с десне, а други с леве стране Христовог престола, изазвао је бурно негодовање осталих. Усудивши се да траже највиши положај, Јаков и Јован су изазвали срџбу остале десеторице до те мере да је запретила опасност од одстрањивања. Сматрали су да су ова двојица погрешно расуђивала о осталима потцењујући њихову оданост и њихове способности. У осуђивању Јакова и Јована Јуда је био најоштрији.

„Кад су ученици ушли у собу где им је била припремљена вечера, срца су им била пуна озлојеђености, па чак и мржње. Јуда се прогурао одмах до Христа и сео Му с леве стране; с десне стране је био Јован. Ако је постојало највише место, Јуда је био решен да га он узме.” – *Жеља векова*, 623.

б. Коју ранију илустрацију су ученици очигледно заборавили, због чега се појавио још један узрок поделе међу њима? Матеј 18:1-4.

„Појавио се још један узрок неслагања. Био је обичај да приликом празника један слуга опере гостима ноге, и овом приликом су све припреме за то биле извршене. Крчаг, умиваоница, убрус – све што је било потребно за прање ногу – било је ту; али није било слуге, па су ту дужност морали извршити сами ученици. Међутим, поводећи се за осећањем повређеног поноса, ниједан од ученика није хтео да врши дужност слуге. Сви су испољавали хладну равнодушност, претварајући се као да нису свесни задатка који се морао извршити. Својим ћутањем они су показали колико су били неспремни да се понизе.” – *Жеља векова*, 623.

„Размишљајмо о томе како наше речи звуче у Божјим ушима, како наше себичне мисли изгледају у Његовим очима када осуђујемо друге који су у срцу и у намерама можда и бољи од нас.” – *The Signs of the Times*, February 19, 1885.

а. Након што је стрпљиво сачекао да ученици преузму иницијативу, шта је Исус коначно урадио? Јован 13:3-5.

„Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут.’ Тај поступак је ученицима најзад отворио очи. Горка постиђеност и понижење испунили су им срце. Схватили су неизречени прекор и сагледали себе у потпуно новој светлости.

„Тако је Христос изразио своју љубав према својим ученицима. Дух себичности који су они малопре испољили Га је жалостио, али се уопште није упуштао у препирку у погледу њихових међусобних тешкоћа. Уместо тога, Он им је пружио пример који они никада више неће заборавити.“ – *Жеља векова*, 624.

б. Како је Петар реаговао када је дошао ред на њега? Јован 13:6-8 (први део).

„Петар није могао да гледа како његов Господ, за кога је био убеђен да је Син Божји, обавља посао једног слуге. Свом душом бунуио се против таквог понижења. Није схватао да је управо тога ради Христос и дошао на овај свет.“ – *Жеља векова*, 625.

с. Колико се Јуда предао сотониним искушењима и како је Христос показао да Му је то познато? Јован 13:2,10,11.

„Пред празник Пасхе Јуда се и по други пут састао са свештеницима и књижевницима и склопио с њима споразум да им преда Исуса у руке. Па ипак, после свега тога, он се поново умешао међу ученике као да није учинио никакво зло и заједно с њима је учествовао у припреми за празник. Ученици нису ништа знали о Јудиним тајним намерама. Само је Исус могао да чита његову тајну. Ипак, Он није хтео да га разобличи. Свим срцем је чезнуо за тим да спасе његову душу. Осећао је за њим исти онај бол који Га је обузимао кад је, посматрајући Јерусалим, заплакао над градом осуђеним на пропаст. Срце му је болно нарицало: ‘Како да те препустим?’ Силу те љубави која просто приморава осетио је и сам Јуда. Кад је Христос својим рукама прао те прљаве ноге и брисао их убрусом, Јудино срце је задрхтало и осетио је потребу да одмах призна свој грех. Али није хтео да се понизи.“ – *Жеља векова*, 624, 625.

а. Шта кроз овај чин Исус заправо жели да учини? Јован 13:8 (последњи део).

„Овим поступком нашег Господа, тај обред понизности постао је саставни део посвећене верске службе. Ученицима је било наложено да га упражњавају, како би им пред очима стално била Његова поука о понизности и служењу другима.

„Овај обред Христос је означио као припрему за службу свете вечере. Све док владају охолост, неслога и борба за првенство, срце не може ступити у присну везу са Христом, и нисмо спремни за заједницу тела и крви Његове. Стога је Исус наредио да светој вечери увек претходи прање ногу – успомена на Његову службу понизности.“ – *Жеља векова*, 628, 629.

б. Које значајне речи је Исус изговорио након прања ногу и на шта то треба да нас подсети током нашег учествовања у том обреду? Јован 13:12-17.

„Ми смо грешни и много пута смо згрешили. Вратимо се Господу у покајању и признању. Док се окупљамо како бисмо учествовали у обредима у дому Господњем, исправимо сваку грешку, колико до нас стоји. Када клекнемо пред братом и оперемо му ноге, запитајмо се: 'Да ли у мом срцу постоји ишта што ме одваја од овог брата? Јесам ли рекао или учинио нешто што би ме удаљило од њега?' Ако је то случај, уклоните то тиме што ћете свесрдно признати свој грех. Тиме ће се једно срце чврсто прилепити уз друго и на вас ће доћи Господњи благослов.“ – *Reflecting Christ*, 283.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 25. јул**

1. Објасни супротност између небеског и овоземаљског размишљања.
2. Шта заправо одбијам ако одбијем да оперем ноге свом брату?
3. На који начин Јудино унутрашње искуство представља опомену за мене?
4. Објасни на који начин је Исус променио држање ученика.
5. Која је сврха и значај обреда прања ногу?

Дар прве суботе

Субота, 2. август 2025.

За васпитни одсек ГК

Васпитање је, као и посвећење, дело целог живота. Од наших најранијих дана, кроз целу вечност, васпитање је суштински важан део људског искуства. Ове суботе молимо за вашу подршку у нашим напорима да проширимо ово изразито важно дело Заједнице.

Од најранијих година нашег живота ми треба да научимо да будемо мисионари. „Сваки прави ученик, чим је наново рођен за Божје царство, постаје Христов сведок.“ – *Жеља векова, 173.* „И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад седиш у кући својој и кад идеш путем, кад лежеш и кад устајеш“ (5. Мојсијева 6:7). И када победа буде осигурана, и када више не буде ни греха ни грешника, дело васпитања ће се наставити.

Сада, као никада раније, наша црква мора бити спремна да обезбеди материјале како би се ударили адекватни темељи васпитања за сваку старосну доб у људској породици.

Нажалост, образовне институције све више се удаљавају од научавања основних животних принципа, а постају центри световне индоктринације. Многи забринути родитељи схватају колики утицај школовање има на њихову децу и обраћају нам се за савет на који начин могу доћи до материјала који би им помогли да васпитају своју децу на славу и част Богу. Стога се васпитни одсек Генералне конференције налази у процесу израде комплетног наставног програма са овим циљем пред собом. У сарадњи са нашим васпитачима и уз допринос разних унија и пољских конференција, дело израде наставног програма за децу увелико је у току.

Ипак, трошкови овог пројекта превазилазе суму новца коју имамо на располагању. Потребни су нам ваши великодушни дарови који ће нам помоћи у припреми и превођењу материјала као и дистрибуцији истог до места у којима живе сиромашни. Ваша подршка омогућиће нам да припремимо најквалитетнији материјал, како би ученици који се њиме служе били „оспособљени за корисност у овом животу и за службу Богу кроз сву вечност.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 412.*

Свесни смо да је ово обиман пројекат, али је такође вредан труда. Такође знамо да ћемо уз ваше великодушне дарове сачинити материјал који ће садржати предмете попут математике, језика и друштвених наука, а који ће припремити нашу омладину да на најефикаснији начин однесе вест јеванђеља свету.

Хвала вам унапред, и нека Бог благослови дарове и даваоце.

Васпитни одсек Генералне конференције

Пут, истина и живот

„Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме.“ – Јован 14:6.

Предлажемо да прочитате: 8. *Сведочанство*, 284-289.

„Ова земља је због човековог преступа била отргнута из небеског заједништва. Свака веза између човека и Његовог Творца је прекинута, али је пут којим се он поново може вратити Очевој дому ипак пронађен.“ – *Мој живот данас*, 285.

1. ИСУС НАЈАВЉУЈЕ СВОЈ ПОВРАТАК ОЦУ

Нед, 27. јул

а. Којим речима је Исус објавио крај своје земаљске мисије? Јован 13:33. Коју је још поруку саопштио? Јован 13:34,35.

„Једна од последњих заповести коју је Христос дао својим ученицима гласи: ‘Љубите један другог, као што ја вас љубих’ (Јован 13:34). Да ли се ми покоравмо овој заповести или пак гајимо у себи оштре црте хладног и заједљивог карактера, нимало сличног карактеру Христовом? Кад на било који начин некога ранимо или му задамо бол, дужност нам је да признамо своју кривицу и тражимо помирење. Ово је једна од битних припрема да бисмо у истинској вери могли приступити Богу и затражити Његов благослов.“ – *Христове очигледне поуке*, 113, 114.

б. Какав разговор се повео између Петра и Исуса у вези са Господњим одласком? Јован 13:36-38.

„И данас многи стоје тамо где је стајао Петар кад је самопоуздано тврдио да се никад неће одрећи свога Учитеља. И будући задовољни сами собом, они постају лак плен сотониних лукавстава. Они који су свесни своје слабости, ослањају се на силу која је јача од сопственог ЈА. И докле год они вером гледају у Господа, сатона нема никакве силе над њима. Међутим, они који се ослањају на сопствену снагу лако доживљавају пораз.“ – *Our High Calling*, 307.

а. Док су се и даље налазили у горњој соби, које речи утехе је Исус упутио својим ученицима и шта им је обећао? Јован 14:1,2.

„(Јован 14:1-4). Вас ради сам дошао на свет. За вас сам се залагао у свом раду. И кад одем, још увек ћу се најусрдније залагати за вас. На свет сам дошао да бих вам се открио и да бисте могли веровати у мене. Враћам се Оцу да у вашу корист и вашег добра ради сарађујем с Њим. Циљ Христовог одласка био је супротан ономе чега су се ученици плашили. Он није значио коначан растањак. Одлазио је да и за њих припреми место, с циљем да поново дође да би и њих повео собом. Док Он за њих буде градио дворове, они треба да изграђују карактер по Његовом божанском узору.“ – *Жеља векова*, 643.

б. Који важан догађај је Христос споменуо у својој поруци? Јован 14:3.

„Сећање на обећање о другом Христовом доласку морало је увек бити живо и свеже у души Његових ученика. Тај исти Исус кога су видели како се уздиже у небо, поново ће доћи да узме к себи све оне који су се овде посветили Његовој служби. Онај исти глас који им је рекао: ‘Ево ја сам с вама у све дане до свршетка века’, пожелеће им добродошлицу у свом присуству у царству небеском.“ – *Дела апостола*, 23.

с. Које питање у вези са путем је поставио Тома и који одговор је добио? Јован 14:5,6.

„Не постоје многи путеви за улазак у небо. Не може свако изабрати свој сопствени пут. Христос каже: ‘Ја сам пут... Нико неће доћи к Оцу до кроза ме.’ Још од оног дана кад је првом јеванђеоском поруком, изреченом у Едему, наговештено да ће семе женино стати змији на главу, Христос је био уздизан и истицан као пут, истина и живот. Он је био пут када је Адам живео на земљи, када је Авељ приносио Богу крв закланог јагњета, која је указивала на крв будућег Испушитеља. Христос је био пут којим су спасење нашли сви патријарси и пророци. Он је једини пут којим и ми можемо приступити Богу.“ – *Жеља векова*, 643.

а. На који начин се Исус поистоветио са Оцем и како се то односи и на нас? Јован 14:7.

„Христос је дошао да свету открије Оца као Бога љубави, пуног милости, нежности и саосећања. Као Искупитељ света, Он је разагнао густу таму којом је сотона упорно настојао да обавије Божји престо, и Отац је поново откривен људима као светлост и извор живота.“ – 5. Сведочанство, 692.

б. Коју молбу је Филип упутио Исусу, и који је значај одговора који му је Господ дао? Јован 14:8-11.

„Када се Филип обратио Христу са захтевом: ‘Покажи нам Оца и биће нам доста’... (Христос) је за себе самог рекао да је Он на овај свет послат као Очев представник. У племенитости свог карактера, у својој милости и нежном саосећању, у својој љубави и доброти, Он стоји пред нама као утеловљење божанског савршенства, видљиво обличе невидљивог Бога.“ – 5. Сведочанство, 692.

„Христос је сасвим одређено истицао чињеницу да они Оца могу видети само вером. Ниједно људско биће не може да види Бога у спољашњем облику.“ – Коментари библијских текстова, 565.

„Христос није престао да буде Бог кад је, примивши људску природу, постао човек. Иако се понизио узевши на себе људски облик, Он је своје божанство заувек задржао. Једино је Христос могао људима дати представу о Богу, а Њега као таквог су ученици имали предност да гледају преко три године...

„Њихова вера се могла поуздано заснивати на доказима датим Христовим делима, делима каква ниједан човек никад није извршио, нити се уопште могу извршити људском силом. Христова дела су сведочила о Његовом божанству. Преко Њега се Отац открио свету.

„Да су ученици чврсто веровали у ту животну везу између Оца и Сина, њихова вера се не би поколебала ни онда кад су морали да гледају како Христос пати и умире да би спасао свет који пропада. Христос је тежио да њихову веру, која се налазила на тако ниском ступњу, уздигне до искуства које би могли имати кад би стварно схватили да је Он Бог у телу човека.“ – Жеља векова, 644.

а. Које узвишене могућности је Исус понудио својим ученицима? Јован 14:12.

„Спаситељ је дубоко желео да Његови ученици схвате с каквим циљем је Он своје божанство заоденуо људском природом. Он је дошао на свет да људима открије славу Божју, како би их њена спасоносна и обнављајућа сила уздигла и оплеменила. Бог се открио у Њему како би се Он могао открити у њима. Исус није испољавао никакве особине, нити се користио неким силама које човек, верујући у Њега, не би могао поседовати. Савршенство које је Он показао у људском телу може достићи и сваки Његов следбеник ако се потчини Богу онако како се Он потчињавао.

„И већа ће од ових творити; јер ја идем к Оцу својему.’ Овим Христос није хтео рећи да ће дело Његових ученика бити по свом карактеру узвишеније од Његовог, него да ће бити веће по обиму, простору и времену у којем ће се одвијати. Он притом није мислио само на чињење чуда, него на све што ће се збити под моћним деловањем Светог Духа.

„После Христовог вазнесења ученици су доживели испуњење овог Његовог обећања. Призори Његовог распећа, васкрсења и вазнесења били су за њих жива стварност. Они су се осведочили да су се пророчанства дословно испунила. Истраживали су свете списе и учење изнето у њима прихватили са дотада непознатом вером и сигурношћу. Били су потпуно осведочени да је све оно што је божански Учитељ о себи говорио заиста тако. Говорећи касније о ономе што су доживели, они су Божју љубав уздизали тако снажно и убедљиво да су срца људи била ганута и савладана, и многи су поверовали у Исуса.” – *Жеља векова*, 644, 645.

б. Коју сигурност нам Исус оставља и тиме даје наду за све векове? Јован 14:13,14.

„Ученици до тада нису познавали Спаситељеве неограничене могућности и силу. Он им је рекао: ‘Досле не искасте ништа у име моје’ (Јован 16:24). Објаснио им је да ће се тајна њиховог успеха, кад у молитви затраже снагу и милост, састојати у томе да молитва буде упућена у име Његово. Он ће бити у Очевој присутности и молиће се за њих. Молитву смерне душе Он износи Оцу као своју личну жељу у њено име. Свака искрена молитва се чује на небу. Ако таква молитва и није изговорена течно, али уколико је упућена од срца, она ће се уздићи до небеске светиње где Исус служи и Он ће је усавршену, заједно са мирисним кадом свога савршенства, принети Оцу.” – *Жеља векова*, 645, 646.

а. Опиши нарочите тренутке које су ученици провели са Исусом док им је објашњавао своју везу са Оцем (Јован 14:8-10) и како и ми можемо уживати у таквој заједници са небом. Песма над песмама 2:3,4.

„Док је Христос изговарао ове речи (у Јовану 14:8-10), слава Божја је заблистала са Његовог божанског лица и сви присутни су осетили свето страхопоштовање, помно пратећи Његове речи. Осећали су да су им срца снажније привучена Христу, и уколико су Њему прилазили с већом љубављу, утолико су се више зближили и међусобно, један с другим. Осећали су да им је небо веома близу, да речи које су слушали представљају за њих поруку небеског Оца.“ – *Коментари библијских текстова*, 565.

„И међу такозваним хришћанима има много оних који су увек забринут и потиштен. Многи су толико обузети својим пословним бригама да никада не налазе времена за спокојан одмор у Божјим обећањима и који једноставно себи не могу дозволити ослобађање од непрекидних активности како би потражили спокојство и мир. Све такве Христос позива: 'Ходите к мени... и ја ћу вас одморити.'

„Окренимо се од прашњавих животних путева и несносне врућине која нас на њима тако често прати и одмор потражимо у пријатном хладу Христове љубави. Ту ћемо се окрепити да наставимо борбу вере. Ту ћемо научити како да речима охрабрења и песмама захвалности ублажимо патње забринутости и тешких напора. Уморне и натоварене Христос позива да се од Њега науче смирености и потпуном поуздању у Бога. Само седећи у Његовом хладу они могу заиста наћи Његово спокојство и мир.“ – *7. Сведочанство*, 64.

„Када се срца припадника Божјег народа испуне кротошћу и нежношћу, идила песника: 'Застава Му је љубав према мени' и 'род је Његов сладак грлу мојему' биће и њихова стварност. Небеска атмосфера коју ће на тај начин створити још овде припремиће их за НЕБЕСКУ домовину.“ – *7. Сведочанство*, 117.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 1. авг

1. Како могу избећи замку у коју је упao Петар?
2. У светлости Христових обећања да за мене спрема дом, шта је моја дужност на земљи?
3. На који начин сам оспособљен да остварим Исусова дела?
4. Како је Исус утешио ученике када су чули да Он одлази?
5. Шта Исус подразумева под „већим делима“ која ће бити учињена и како ће се то догодити?

Обећање Светог Духа

„И ми смо Његови сведоци ових речи и Дух Свети ког Бог даде онима који се Њему поковају.“ – Дела 5:32.

Предлажемо да прочитате: *8. Сведочанство, 20-25;*
Дела апостола, 35-41.

„Обећање о дару Светог Духа није ограничено ни на једну епоху, ни на један народ. Христос је рекао да ће божанска сила Светог Духа бити на Његовим следбеницима све до краја.“ – *Дела апостола, 36.*

1. ПОСЛУШНОСТ – ПЛОД ВЕРЕ

Нед, 3. авг

а. Када у вери приме Исуса, шта хришћани примају у своје срце? Римљанима 5:1-5.

б. На који начин се Христова љубав открива у животу верника? Јован 14:15,21; 1. Јованова 2:3.

„(Христос) спасава људе, не у греху, него од греха; а они који Га љубе, своју љубав доказују послушношћу.

„Правна послушност увек долази из срца. То значи сарађивати с Христом свим срцем. Ако Ми се покоримо, Он наше мисли и циљеве толико поистовећује са својима, а наше срце и ум усклађује са својом вољом до те мере да поковавајући се Њему у ствари поступамо у складу са својим побудама. Наша воља постаје оплемењена и посвећена и наша највећа радост састоји се у томе да служимо Њему. Кад упознамо Бога онако како имамо могућности да Га упознамо, наш живот је тада живот непрекидне послушности. Зато што познајемо и ценимо Христов карактер и зато што одржавамо сталну заједницу с Богом, грех нам постаје све више мрзак и одвратан.“ – *Жеља векова, 646, 647.*

а. Кога је Исус обећао да ће послати како би утешио ученике? Јован 14:16-18.

„(Дух) је деловао на срца људи од самог почетка. Док је Христос био на земљи, ученицима није био потребан никакав други помагач. Али кад буду лишени Његовог присуства, они ће осетити потребу за даром Светог Духа, и тада ће им Он бити дарован.” – *Жеља векова*, 648.

б. На који начин ће Христос „живети” у срцу ученика? Јован 14:19-23.

„Свети Дух је Христов представник, али је лишен људске личности и не зависи од ње. Оптерећен људском природом, Христос није могао лично бити на сваком месту. Стога је било у њиховом интересу да се Он врати Оцу, а да Свети Дух буде на земљи Његов заступник. Тада нико неће бити посебно привилегован само због места у ком живи или због свог личног додира са Христом. Посредством Духа, Спаситељ ће бити доступан свима и на сваком месту. У том смислу Он ће им бити ближе него да се није узнео на небо...

„Исус је знао каква ће бити будућност Његових ученика. Видео их је: једног на губилишту, другог на крсту, трећег у изгнанству међу усамљеним стенама пустог острва, и све остале мучене и прогоњене до смрти. Стога их је храбрио обећањем да ће Он у свакој невољи бити с њима. То обећање није ни најмање изгубило од своје снаге. Господ зна све о својим верним слугама који Њега ради леже у тамници или су прогнани на усамљена и пуста острва. Он их теши обећањем да ће и тамо бити с њима. Кад се верник истине ради нађе на оптуженичкој клупи и то пред неправедним судијама, Христос је и тада поред њега. Свака оптужба подигнута против њега пада на Христа. Христос се поново осуђује у лицу свога ученика. Кад се неки од њих као заточеник нађе међу тамничким зидовима, Христова љубав испуњава његово срце светим заносом...

„У свим временима и на сваком месту, у свим патњама и у сваком болу, кад све докле поглед допире изгледа мрачно, а будућност сасвим неизвесна, и кад се осећамо посве беспомоћни и усамљени, Утешитељ ће бити послан као одговор на молитву вере. Околности нас могу одвојити од свих земаљских пријатеља, али нас никакве околности, никаква удаљеност не може одвојити од небеског Утешитеља. Ма где да смо, ма куда да идемо, Он нам је увек с десне стране да нас помаже, подржава, подиже и храбри.” – *Жеља векова*, 648, 649.

а. На који начин ће Утешитељ утицати на сећање и разумевање ученика? Јован 14:26.

„(Ученици) нису схватили велики значај библијских истина које им је Христос износио. Многе од поука које им је упутио као да су биле потпуно узалудне. Исус је видео да они нису схватили прави смисао Његових речи. Стога им је у свом саосећању обећао да ће им Свети Дух поново напоменути и подсетити их на речи које им је Он говорио. Дух ће им исто тако открити и све оно што Он није могао да им каже видевши да не би разумели. Свети Дух ће просветлити њихов разум и оживети њихову моћ поимања, тако да могу схватити оно што је небеско. 'А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину', рекао је Исус." – *Жеља векова*, 649, 650.

б. Шта ће још Утешитељ учинити за праве Христове следбенике? Јован 16:12-14.

„Ако постоји нека тачка истине коју не разумете, око које се не слажете, истражујте, упоређујте писмо с писмом, спустите сврдло истине дубоко у рудник Божје Речи. Себе и своја мишљења морате положити на Божји жртвеник, оставити ваше предрасуде и допустити небеском Духу да вас доведе до сваке истине." – *Одабране поруке 1*, 396.

„Божанско откривење не можемо правилно схватити нити пак ценити без помоћи Духа којим је Реч Божја и дата људима." – 5. *Сведочанство*, 222.

„Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије, и онда онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања и да се сотони супротстави библијским оружјем. Анђели су, међутим, стално око оних који су вољни да буду поучени божанским истинама, и у време велике невоље и када то буде неизбежно, они ће их подсетити управо на оне истине које им тада затребају. Тако 'кад непријатељ навали као река, Дух ће Господњи подигнути заставу насупрот њему' (Исаија 59:19).

„Исус је својим ученицима обећао: 'А Утешитељ, Дух Свети, ког ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох' (Јован 14:26). Али Христово учење мора претходно бити унето у ризницу ума да би Дух Божји у часу опасности могао на то да нас подсети." – *Велика борба*, 531.

а. Које дивно обећање је Исус дао својим верним следбеницима – обећање које ће нам бити од велике помоћи у време невоље? Јован 14:27-29.

„У говору одржаном ученицима, Исус није дао никакве болне наговештаје о својим патњама и смрти. Његово последње завештање било је завештање мира.“ – *Жеља векова*, 652.

„‘Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше и да се не боји’ (Јован 14:27). То није онај мир који се обично постиже прилагођавањем свету. Христос никада није куповао мир правећи компромис са злом. Мир који је Христос оставио својим ученицима није спољашњи, него унутрашњи и тај мир увек треба да остане у срцу Његових сведока, и у борби и у сукобима и препирци.“ – *Дела апостола*, 60, 61.

„Историја истине је увек била запис о борби између правде и неправде. Објављивање јеванђеља на овом свету увек се одвијало у борби упркос противљењу, опасности, губицима и страдању.

„У чему је лежала снага оних који су у прошлости били прогоњени Христа ради? У јединству с Богом, с Христом и Светим Духом. Напади и прогони одвојили су многе од земаљских пријатеља, али никада од љубави Христове. Душа која се бори у борби искушења није Спаситељу никад дража него кад је изложена нападима због истине. ‘И ја ћу имати љубав к њему’, каже Христос, ‘и јавићу му се сам’ (Јован 14:21). Кад верник због истине седи на оптуженичкој клупи, Христос стоји поред њега. Кад се налази међу тамничким зидовима, Христос му се открива и својом љубављу загрева његово срце.“ – *Дела апостола*, 61, 62.

б. На крају своје мисије, шта је Исус могао да потврди о себи? Јован 14:30.

„Сотона тражи у људском срцу неку слабу тачку коју би могао да претвори у своје упориште, неку несвету склоност или жељу којима би могао да оправда своје нападе и кушања. Али Христос је о себи с правом могао да каже: ‘Иде кнез овог света, и у мени нема ништа.’ Бура искушења сручила се на Њега свом својом жестином, али се Он ничим није дао одвратити од своје оданости Богу.“ – *Коментари библијских текстова*, 802.

а. На који начин једино можемо имати мир са Богом? Јован 16:33; Ефесцима 2:13,14.

„Немогуће нам је да се сопственим силама супротставимо захтевима своје пале природе. Сотона ће покушати да нас тим путем доведе у искушење. Христос је знао да ће се непријатељ приближити сваком људском бићу да би искористио наследну слабост и да би лажним саветима обмануо све који немају довољно поуздања у Бога. Прошавши путем којим човек мора да иде, Спаситељ га је прокрчио и тиме нам омогућио победу. Није Његова воља да ми у сукобу са сотоном будемо у неповољнијем положају. Он жели да не изгубимо храброст пред нападима змије. 'Не бојте се' – каже Он – 'јер ја надвладах свет' (Јован 16:33).“ – *Жеља векова, 103.*

б. Шта се захтева од верника који жели да буде у миру са Богом? Псалам 119:165. Какво искуство ће такав верник имати? 1. Јованова 3:22.

„Као што је био вољан да толике друге поучи њиховој дужности, Господ ће и нас поучити. Ако Му се обратимо у вери, Он ће нам лично говорити о својим тајнама. Срце ће нам често пламтети у грудима кад нам се Он приближи да општи с нама онако као што је општио са Енохом. Они који су решени да нипошто не чине оно што Богу није угодно, знаће, кад у молитви изнесу свој случај пред Њега, којим путем треба да крену. Они ће бити обдарени, не само мудрошћу, него и снагом. Да би могли послушати и вршити верно своју службу, биће им дарована сила коју је Христос обећао.“ – *Жеља векова, 647.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 8. авг

- 1. Како могу бити сигуран да се заиста молим у име Христово?**
- 2. Зашто Христов мир треба да ме привлачи више од мира који нуди свет?**
- 3. Како Христов мир могу искусити још дубље?**
- 4. Опиши живот верника који је у миру са Богом.**
- 5. Резимирај дело Светог Духа.**

Исус, прави чокот

„Без мене не можете чинити ништа.“ – Јован 15:5 (последњи део).

Предлажемо да прочитате: 4. Сведочанство, 334-337;
1. Сведочанство, 229, 230.

„Трајност јединства са Христом постиже се само живом вером; свако друго јединство мора пропасти... Али за такво јединство мора се нешто и жртвовати. Охоло биће, да би ушло у такво јединство, мора да се понизи.“ – 5. Сведочанство, 213.

1. КРХКИ И ЗАВИСНИ

Нед, 10. авг

а. Са чиме се Исус упоредио и зашто? Јован 15:1 (први део).

„Уместо да изабере љупку палму, величанствени кедрар или снажни храст, Исус је, да би симболично приказао себе, узео чокот који се превија тражећи ослонац. Палма, кедрар и храст могу сами стајати. Њима није потребна никаква подршка. Али чокот, да би своје лозе усмерио ка небу и сунцу, мора имати неки ослонац. Тако се Христос у свом људском облику ослањао на божанску силу. 'Ја не могу ништа чинити сам од себе' (Јован 5:30), рекао је Он.“ – Жеља векова, 654.

б. Коју другу поуку је Исус желео да илуструје помоћу чокота? Јован 15:1-3.

„Јевреји су одувек сматрали да је чокот најплеменитија садница и да је симбол свега што је снажно, изврсно и плодносно. Израиљ је био приказан као чокот који је Бог засадио у обећаној земљи. Своју наду на спасење Јевреји су заснивали на својој вези са тим чокотом. Али Исус каже: Ја сам прави чокот. Немојте мислити да ћете захваљујући својој вези са Израиљем постати учесници у животу Божјем и наследници Његових обећања. Само се кроз мене добија духовни живот.“ – Жеља векова, 654.

а. Који услов је неопходан да би хришћански живот био плоносан? Јован 15:4.

„Повезаност лозе са чокотом, рекао је Он, представља везу коју ћете непрекидно одржавати са мном. Калем се припоји на живи чокот, и влакно по влакно, жилу по жилу, ураста у чокот. Живот чокота постаје живот лозе, тако душа, мртва услед преступа и греха, добија живот кроз везу са Христом. Та веза се ствара вером у Њега као у личног Спаситеља. Грешник уједињује своју немоћ са Христовом снагом, своју празнину са Христовим обиљем, своју слабост са Христовом непролазном моћи. Он тада добија Христов ум. Примивши људску природу, Христос је дошао у додир са нашим људским особинама да бисмо ми могли доћи у додир са Његовим божанским својствима. На тај начин преко Светог Духа човек постаје учесник у божанској природи и бива примљен у Љубљеноме.“ – *Жеља векова*, 655.

б. Шта се дешава са човеком који је одвојен од Христа? Јован 15:6.

„То јединство са Христом, кад је једном остварено, мора се одржавати... То није никакав случајан додир, никаква пролазна веза. Лоза постаје саставни део живог чокота. Из корена се неометано и непрекидно преносе у лозу живот, снага и плодност. Ако се одвоји од чокота, лоза не може живети. Исто тако, рекао је Исус, ви не можете живети одвојено од мене. Живот који сте добили од мене може се одржавати једино непрекидном заједницом са мном. Без мене не можете савладати ниједан грех, не можете се одупрети ниједном искушењу.“ – *Жеља векова*, 655.

с. На који начин се открива право следбеништво? Јован 15:4; 8:31; 13:35.

„Ако су међусобно здружени и повезани не силом или личним интересима него љубављу, људи ће показати деловање једне силе која је виша од сваке људске. Такво јединство представља очевидан доказ да је лик Божји обновљен у људском роду, да је усађено једно ново начело живота. Оно показује да у божанској природи постоји сила која је у стању да се супротстави натприродним силама зла и да милост Божја потчињава себичност која је урођена људском срцу.“ – *Жеља векова*, 658.

а. Која ће бити неизбежна последица наше непрестане повезаности са Христом? Јован 15:5,8.

„Чокот посредством лозе шаље храну до најудаљенијег изданка. Тако Христос преноси на сваког верника духовну снагу. Док год је душа уједињена с Христом, нема опасности да ће увенути или пропасти...

„Кад живимо вером у Сина Божјег, плодови Духа ће се огледати у нашем свакодневном животу и ниједан од њих неће нам недостајати.“
– *Жеља векова*, 656.

„Оно што нам је најпотребније у животу то је Христос. Његова светлост, Његов живот, Његов Дух, потребни су нам непрекидно. Он је наша потреба у сваком трену. Помолимо се сваког јутра да, као што сунце обасјава брда и долине, и Сунце правде тако обасја одаје нашег ума и срца, чинећи нас озареним и срећним у Господу. Не остајмо без Његовог присуства ниједног тренутка. Сотона будно прати кад нешто почињемо без нашег Господа, и он је одмах ту, спреман да нам подметне своје рђаве сугестије да би нас поколебао у нашој постојаности. Зато Христос жели да се ни за тренутак не одвајамо од Њега, и тако ћемо у Њему бити потпуни.“ – *Мој живот данас*, 19.

„Сви који приме Христа као свог личног Спаситеља морају истинитост јеванђеља и његову спасоносну моћ потврдити сопственим животом. Бог не поставља ниједан захтев, а да не пружи могућност за његово испуњење. Милошћу Христовом омогућено нам је да извршимо све што Бог од нас тражи. Сва блага неба треба да буду откривена преко Божјег народа.“ – *Христове очигледне поуке*, 268, 269.

б. Под којим условом можемо пребивати у Христовој љубави? Јован 15:9,10; 1. Јованова 2:5.

„Бог жели да кроз вас испољава своју светост, доброту и милост – обележје Његовог карактера. Ипак, Спаситељ не наређује ученицима да се муче да би уродили плодом. Он им каже да у Њему остану.“ – *Жеља векова*, 657.

„Велики Божји циљ у Његовом провиђењу јесте да људе провери дајући им прилику да развију свој карактер. Тако Он проверава позване да ли су послушни или пак остају непослушни Његовим заповестима. Добрим делима ми не купујемо љубав Божју, али она показују да ли ми ту љубав поседујемо.“ – *Христове очигледне поуке*, 249.

а. Шта Исус каже о својој речи као карици која Га повезује са својим верницима? Јован 15:3,7; 6:63.

„Својом речју Христос живи у својим ученицима. То је она иста животна веза која је симболично приказана узимањем Његовог тела и Његове крви. Христове речи су Дух и живот. Прихватајући те речи, ми примамо живот Чокота. Онда живимо 'о свакој речи која излази из уста Божјих' (Матеј 4:4). Христов живот у нама рађа исте оне плодове које је Он доносио. Ако живимо у Христу, ако свим срцем прионемо за Њега, ако нас Он непрекидно одржава и храни – онда ће и плод који доносимо бити сличан Његовом.“ – *Жеља векова*, 657.

б. Објасни како духовна хируршка интервенција преображава наше унутрашње мотиве и ставове док се покоравимо Божјој речи. Јеврејима 4:12; Псалам 51:10.

„Божје слуге морају износити одређено сведочанство које погађа непрепорођено срце и развија карактер.“ – 1. *Сведочанство*, 230.

„Библија... је глас Божји који свакога дана говори души. Улога Светог Духа је да просветли помрачено разумевање, да омекша срце скамењено себичношћу, да потчини непокорног преступника и да га спасе од изопачујућег утицаја овог света. У молитви за своје ученике Христос наглашава: 'Освети их истином својом: реч је твоја истина.' Реч Божја, као мач духовни, пробада срца грешника и разбија га.“ – 4. *Сведочанство*, 420, 421.

„У све оне који се покоравају Духу Светоме биће усађено ново начело живота, изгубљено Божје обличје на овај начин биће поново успостављено у нама.“ – *Христове очигледне поуке*, 70.

„Када се (гладни и жедни људи) хране Божјом речју, они увиђају да је она дух и живот. Реч уништава оно што је урођено, земаљску природу и даје нови живот у Христу Исусу. Свети Дух долази души као Утешитељ. Помоћу Његове милости која преображава у ученику се огледа Божји лик, и он постаје ново биће. Љубав долази на место мржње, а срце прима божанску сличност. То значи живети 'о свакој речи која излази из уста Божјих.'“ – *Жеља векова*, 375.

а. Шта ће Христос учинити са верником који тврди да пребива у Христу али не доноси плод? Јован 15:2 (први део).

„Иако је калем споља спојен са чокотом, животна веза ипак не мора нужно да постоји. У том случају лоза се не развија и не доноси род. Тако исто може човек показивати спољну везу са Христом без стварне повезаности с Њим путем вере. Исповедањем вере при полагању завета људи постају чланови Заједнице, али њихов карактер и поступци показују да ли они одржавају везу са Христом. Ако не доносе род, они су празне лозе. Њихова пропаст због тога што не одржавају сталну везу са Христом неминовна је исто тако као што лоза која се осуши не може остати на чокоту.“ – *Жеља векова*, 656.

б. Шта Христос чини са гранама које остају у Њему? Јован 15:2 (последњи део).

„Исус је са свечаним саосећањем објаснио циљ виноградара. Обрезивање ће бити болно, али су маказе у рукама Оца. Он не ради немилосрдном руком, нити равнодушним срцем. Има и таквих лоза које се вуку по земљи; њих треба одвојити од земљине подлоге за коју се припијају својим витицама и управити их према небу и сунцу, да свој ослонац нађу у Богу. Сувишно лишће које одузима животне сокове неопходне плоду треба одбацити. Сувише густе изданке такође треба одсећи да не спречавају продирање спасоносних зрака Сунца правде. Виноградар сасеца све штетно растиње да би плод био лепши и обилнији.“ – *Жеља векова*, 656, 657.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 15. авг

- 1. Како треба да пребивам у Христу?**
- 2. Како могу бити пријемчивији за предности Његових „маказа за резивање“?**
- 3. Која ће бити последица тог „орезивања“ у мом животу?**
- 4. Зашто се Исус служи чокотом како би илустровао ту повезаност?**
- 5. Која је основа плодносног хришћанског живота?**

Братска љубав

„Нову вам заповест дајем да љубите један другог, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом.“ – Јован 13:34.

Предлажемо да прочитате: *Христове очигледне поуке, 339-353.*

„Сви они који су испуњени Његовим Духом знаће да љубе онако како је Он љубио. У свим својим међусобним односима руководиће се истим оним начелом којим се Он руководио.“ – *Жеља векова, 657, 658.*

1. НОВА ЗАПОВЕСТ

Нед, 17. авг

а. Колику љубав је према нама испољио наш велики Узор и какав је њен значај за Његове следбенике? Јован 13:1 (последњи део); 15:13.

„Колико је широка, колико потпуна ова љубав! Дужност ученика је била да љубе један другог као што је Христос њих љубио. На тај начин је требало да посведоче свету да је Христос, нада славе, живео у њима. У то време ученици нису разумели нови део ове заповести; али након Христовог страдања, након Његовог распећа, васкрсења и вазнесења на небо, полако су почели да схватају шта значи Божја љубав, шта значи љубав коју је требало да испољавају један према другом. Та љубав се открила након што је Дух Свети сишао на њих на дан Педесетнице.“ – *The Signs of the Times, October 20, 1898.*

б. Који је први плод Светог Духа и који су докази да се тај плод усавршава у нама? Галатима 5:22; 1. Јованова 4:11-13; 3:18.

„Савршенство хришћанског карактера постиже се само непрекидном тежњом хришћанина да помогне другима и да им послужи на благослов.“ – *Дела апостола, 415.*

а. У ком смислу је Христос говорио о братској љубави као о „новој заповести“? Јован 13:34.

„За ученике је ова заповест била нова због тога што они нису љубили један другог онако као што је Христос њих љубио. Он је видео да њиховим бићем морају владати потпуно нове идеје и нове побуде, да морају спроводити у живот нова начела, да кроз Његов живот и Његову смрт морају стећи сасвим другачију представу и нов појам о љубави. У светлости Његове жртве, заповест да љубе један другог добила је нов смисао. Целокупно дело милости је једна непрекидна служба љубави, самоодрицања, један сталан напор самопожртвовања. Љубав Божја се изливала кроз Христа у незадрживим токовима за све време Његовог боравка на земљи. Сви они који су испуњени Његовим Духом знаће да љубе онако као што је Он љубио. У свим својим међусобним односима руководиће се истим оним начелом којим се Он руководио.“ – *Жеља векова*, 657, 658.

б. Шта открива да смо Божја деца и Христови пријатељи? Римљанима 8:14; 1. Јованова 3:10.

„Религија се састоји од испуњавања Христових речи; не зато да стекнемо Божју наклоност, него зато што смо, иако незаслужено, примили дар Његове љубави. Христос не заснива спасење човека на његовим тврдњама да верује, него на вери која се види у праведним делима. Од Христових следбеника се очекује да чине, а не само да говоре. Карактер се изграђује управо делима. 'Јер који се владају по Духу Божијем они су синови Божији' (Римљанима 8:14). Синови Божји су они које Дух води, а не они чија су срца дирнута Духом, не они који се с времена на време покоравашу Његовој сили.“ – *Мисли с Горе благослова*, 183, 184.

„Христови следбеници по свом карактеру и својим склоностима треба да буду слични свом Учитељу. Он је узор, свети и савршени пример на који хришћани увек треба да се угледају. Његови прави следбеници воле своју браћу и слажу се с њима. Они љубе и све остале своје ближње као што им је Христос дао пример, и спремни су на сваку жртву како би осведочили и друге да раскину са грехом и прихвате истину.“ – 3. *Сведочанство*, 57.

а. Које звање Христос додељује својим следбеницима, и зашто? Јован 15:15,14.

„Ви сте пријатељи моји’, каже Христос, ‘ако творите шта вам ја заповедам.’ То је услов који је сам Христос поставио, то је тест којим се проверава наш карактер.” – 4. *Сведочанство*, 177.

„Ови дани су дани великих предности и светих обавеза за слуге Божје. Ако буду верно чували оно што им је поверено, велика ће бити њихова награда кад се Господар буде стао рачунати с њима. Усрдно залагање, несебичан рад, стрпљиви, истрајни напори биће обилно награђени. Исус ће рећи: Од сад вас не називам слугама, него пријатељима, гостима. Господар је задовољан не због величине извршеног дела, не због велике добити, него због верности у малим стварима. У очима Божјим није толико значајна величина резултата које остварујемо, колико наше побуде. Он више цени доброту и верност, него величину оствареног дела.” – 2. *Сведочанство*, 571, 572.

б. Са којом сврхом нас је Исус изабрао и које одговорности иду уз то преимућство? Јован 15:16,17.

„Спаситељ је према нама испољио љубав која се не може упоредити с љубављу ниједног човека. Када смо били израђављени и на самрти, Он се смиловао на нас. Он није прошао поред нас, оставивши нас безнадежне и беспомоћне да пропаднемо. Он није остао у свом светом небеском дому где су Му пажњу и љубав указивале све војске анђела. Видевши велику невољу у којој смо се нашли, Он се заузео за нас. Он је своје личне интересе поистоветио са интересима рода људског. Он је умро да би спасао своје непријатеље. Молио се за оне који су Га распињали на крст и убијали. Указујући на сопствени пример, Он с правом каже својим следбеницима. ‘Ово вам заповедам да имате љубав међу собом’ (Јован 15:17). ‘Као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом’ (Јован 13:34).” – *Христове очигледне поуке*, 344, 345.

„Ми можемо тврдити да смо Христови следбеници и да верујемо у сваку истину садржану у речи Божјој; али то ништа не користи нашим ближњима, ако ми своју веру не уносимо у наш свакодневни живот.” – *Христове очигледне поуке*, 347.

а. Шта свет ради Христовим пријатељима? Јован 15:18,19.

„Ако су међусобно здружени и повезани не силом или личним интересима него љубављу, људи ће показати деловање једне силе која је виша од сваке људске. Такво јединство представља очевидан доказ да је лик Божји обновљен у људском роду, да је усађено једно ново начело живота. Оно показује да у божанској природи постоји сила која је у стању да се супротстави натприродним силама зла и да милост Божја потчињава себичност која је урођена људском срцу.

„Таква љубав, испољена у Заједници, сигурно ће изазвати осветнички гнев сотоне. Христос својим ученицима није указао на лак и удобан пут.“ – *Жеља векова, 658.*

б. Зашто је свет прогонио Христа, и зашто су и Његови следбеници прогоњени? Јован 3:19,20; 15:20,21.

„Између праведности и греха, љубави и мржње, истине и лажи, постоји непомирљив сукоб. Када неко приказује Христову љубав и лепоту светости, он одводи поданике сотониног царства и кнез зла устаје да му се супротстави. Прогонство и понижење очекују све оне који су надахнути Христовим Духом. Карактер прогонства се временом мења, али покретачка сила – дух који га надахњује – иста је она која је, почевши од Авељевих дана, непрестано убијала изабранике Господње.“ – *Мисли с Горе благослова, 46.*

„Истина Божја никада није била популарна у таштом свету. Телесно срце се чак и противи истини. Захваљујем Богу што се морамо одрећи љубави овога света, таштине срца и свега што води у идолопоклонство да бисмо могли бити следбеници Човека са Голготе. Свет никада неће волети нити поштовати оне који се поковавају истини. Божански Учитељ, ходећи у понизности међу децом човечијом, изјавио је: 'Ко год хоће да буде мој ученик, нека узме свој крст и нека пође за мном.' Да, пођимо за својим Узором. Да ли је Он тражио славу и хвалу људи? О, не! Да ли онда ми треба да тражимо славу и хвалу таштог света?

„Они који немају љубави према Богу, неће љубити ни Његову децу. Чујте речи небеске поуке: 'Тешко вама кад стану сви добро говорити за вама.'“ – *2. Сведочанство, 548, 549.*

а. Како апостол Павле прави разлику између лажне и праве хришћанске љубави? 1. Коринћанима 13:1-8.

„Ма како усрдно исповедао веру, човек чије срце није испуњено љубављу према Богу и ближњима није прави ученик Христов. И ако има велику веру, па чак и моћ да чини чуда, а нема љубави, његова вера је без вредности. Такав човек може бити врло дарежљив; али кад би из неке друге побуде, а не из истинске љубави, поделио све своје имање да би нахранио сиромашне, тим поступком ипак не би заслужио признање Божје. Такав човек би у свом одушевљењу могао чак умрети смрћу мученика, али ако га на то није покретала љубав, Бог би га сматрао заблуделим занесењак или славољубивим лицемером.“ – *Дела апостола*, 236, 237.

б. Шта морамо разумети о карактеристикама које Христос похваљује у Откривењу 3:10-12, као и о обећањима која су дата онима који их поседују?

„Чиста и света одећа није припремљена да би је било ко оденуо после проласка кроз врата града. Сви који улазе већ ће имати на себи одећу Христове праведности и име Божје ће се видети на њиховим челима. То име је симбол који је апостол видео у виђењу и представља покораване ума разумној и верној послушности свим Божјим заповестима. Неће бити покривања греха и мана како би се сакрила изопаченост карактера; ниједне хаљине неће бити напола опране; све ће бити беспрекорно чисте и без мрље.“ – *The Youth's Instructor*, August 18, 1886.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 22. авг

1. Које особине божанске љубави Христос жели да развије у мени?
2. Шта ме спречава да примим Христову несебичну љубав у пунини?
3. Како Христова заповест треба да буде нова за мене?
4. Зашто не треба да ме изненаде прогонства?
5. Опиши благослове обећане верницима у периоду Филадельфије.

Мисија Светог Духа

„И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд.“ – Јован 16:8.

Предлажемо да прочитате: 8. Сведочанство, 14-25.

„Свети Дух говори души кроз свете списе и утискује истину у срце. На тај начин Он разобличује заблуду и изгони је из душе. Духом истине, који делује преко писане Божје речи, Христос потчињава себи своје изабране.“ – Жеља векова, 650.

1. „НЕЋУ ВАС ОСТАВИТИ СИРОТНЕ“

Нед, 24. авг

а. Са којим тешкоћама ће се суочити ученици након Христовог вазнесења? Јован 16:1-3.

„Господ зна све о својим верним слугама који Њега ради леже у тамници или су прогнани на усамљена и пуста острва. Он их теши обећањем да ће и тамо бити с њима. Кад се верник истине ради нађе на оптуженичкој клупи и то пред неправедним судијама, Христос је и тада поред њега. Свака оптужба подигнута против њега пада на Христа. Христос се поново осуђује у лицу свога ученика. Кад се неки од њих као заточеник нађе међу тамничким зидовима, Христова љубав испуњава његово срце светим заносом.“ – Жеља векова, 648.

б. Каква сигурност је обећана ученицима и на који начин? Јован 14:18; 15:26.

„(Христос) је одлучио да својим следбеницима пошаље свога представника – треће лице Божанства. То је био ненадмашни дар. Он је желео да им у овом једном дару пружи и све остале дарове, и зато је свети Божји Дух, који осведочава и обраћа душу, који има силу да просветли и посвети примаоца, једини могао да буде Његов дар обећан ученицима.“ – Мој живот данас, 43.

а. Која разлика ће настати у односу између Христа и Његових следбеника након Његовог вазнесења? Јован 16:7.

„Христос је преко Духа требало убудуће непрекидно да пребива у срцу своје деце. Њихово јединство са Њим постало је тако присније него када је лично био са њима. Видело, љубав и сила Христа, који је пребивао у њима, зрачили су из њих.“ – *Пут Христу*, 97.

б. Које далекосежно дело ће Свети Дух вршити за грешнике? Јован 16:8-11.

„Дух је дат као сила обнављања и поновног рађања, да би спасење стечено смрћу нашег Искупитеља учинио делотворним. Дух стално настоји да пажњу људи усмери на велику жртву принесену на крсту Голготе, да свету открије љубав Божју, а осведоченој и обраћеној души лепоту и драгоценост светих списа.

„Доводећи душу дотле да увиди и схвати своју грешност, и предочивши уму мерило правде, Дух одвраћа нашу љубав од онога што је земаљско и испуњава нас чежњом за светошћу. ‘Упутиће вас на сваку истину’ (Јован 16:13), рекао је Спаситељ. Ако се људи желе потчинити Његовој сили, Дух ће извршити посвећење целог бића. Дух ће утиснути у душу човека оно што је божанско. Његовом силом ће пут живота постати тако јасан да нико не мора залутати.“ – *Дела апостола*, 39.

с. Које ће још важно дело Дух извршити пред светом? Јован 15:26.

„Свети Дух ће се ујединити са сведочанством живих сведока да би свету објавили опомену. Радник за Бога је оруђе преко кога се дају небеска саопштења и Свети Дух даје божански ауторитет речима истине коју он преноси.“ – *Коментари библијских текстова*, 594.

**а. Осим Светог Духа, ко ће још сведочити за Христа? Јован 15:27;
1. Јованова 1:1-3. На који начин?**

„Послован човек може да води свој посао тако да својом верношћу прославља свога Учитеља. Ако је прави Христов следбеник, он ће своју веру спроводити у свему што ради и открити људима Христов дух. Механичар може да буде вредан и веран представник Онога који је у галилејским брдима тешко обављао скромно животно занимање. Свако ко носи Христово име треба да ради тако да други, видећи његова добра дела, прослављају свога Спаситеља и Искупитеља...

„Приврженим духом можемо да обављамо ‘као Господу’ (Колошанима 3:23) најскромније дужности у животу. Ако Божја љубав пребива у срцу, она ће се испољити и у животу. Христов миомирис ће нас окружавати, па ће наш живот уздићи и усрећити друге.“ – *Пут Христу*, 106, 107.

б. Које нарочито обећање за будућа времена је дато Божјем народу у Старом завету, преко пророка Јоила? Јоило 2:28,29.

с. Када и на који начин је ово обећање делимично испуњено? Дела 2:1-7,16-18.

„Само Христово вазнесење на небо представљало је знак да ће Његови следбеници примити обећани благослов. Управо то су они и очекивали пре него што су приступили своме делу. Вративши се поново на небо, Христос је био свечано устоличен уз најдубље поштовање и обожавање од стране свих небеских анђела. Чим се завршио овај обред, Свети Дух је сишао у обилним млазевима на ученике, и Христос је заиста прослављен славом коју је имао с Оцем од постања света. Излив Светог Духа на дан Педесетнице представљао је саопштење неба да је обављено устоличење Искупитеља. Он је, према датом обећању, послао с неба Утешитеља својим следбеницима као знак да је Он, у својству свештеника и цара, примио сву власт на небу и на земљи и да је овде заиста био Помазаник над својим народом.“ – *Дела апостола*, 27, 28.

а. Како знамо да се обећање из Јоила 2:28-32 односи и на нас? Дела 3:19.

„Ово се обећање исто толико односи на нас колико и на њих. Ипак, како се пред црквом ретко говори о том обећању и о његовом испуњењу! Услед тог ћутања о овој најважнијој теми, о којем обећању на основу личног искуства знамо мање него што знамо о обећању дара Духа од кога зависи успех у сваком нашем послу? Обећање Светога Духа се онако успут спомене, случајно додирне у нашим проповедима, и то је све. На пророштвима се задржава, доктрина се објашњава, а оно што је битно да би црква могла да расте духовно и успешно делује, да би проповедање у себи носило силу која осведочава и обраћа душе Богу, углавном се губи из вида.“ – *Сведочанство за проповеднике*, 147.

„Кад се чланови Заједнице пробуде и покрену да учине оно што могу, полазећи у борбу на свој властити терет, кад се буду трудили свим својим силама да придобију душе за Исуса, видећемо како многи напуштају редове сотонине и ступају под заставу Христову. Ако је наш народ спреман да делује у складу са светлошћу која нам је дата у ових неколико речи поуке, сигурно ћемо видети спасење Божје. Наступиће чудесно буђење. Грешници ће се обратити и многе ће душе приступити Заједници. Ако своје срце и свој живот доведемо у јединство с Христом и у склад с Његовим делом, Дух који је сишао на ученике на дан Педесетнице излиће се и на нас.“ – *8. Сведочанство*, 263, 264.

б. Шта треба да буде наша највећа брига данас, и за шта треба усрдно да се молимо Господу? Јован 16:12-14; Захарија 10:1.

„О, како је свима нама потребно крштење Светим Духом! Тада ћемо стално радити као што је Христос радио – са благошћу, разумевањем и саосећањем, показујући љубав према грешнику, а у потпуности мрзећи на грех.“ – *Евангелизам*, 274.

„У Божјем народу мора доћи до пробуђења како би Његово дело могло да напредује у сили. Потребно нам је крштење Духом Светим. Треба да знамо да ће Бог редовима свога народа прикључити способне и утицајне људе који ће учествовати у одношењу опомене свету.“ – *Евангелизам*, 421, 422.

а. Како треба да се припремимо за изливање Светог Духа у сили позног дажда? Осија 6:1-3.

„Видела сам да многи занемарују толико потребну припрему очекујући да ће их ‘освежење’ или ‘позни дажд’ оспособити да опстану на дан Господњи и да живе у Његовој присутности. О, колико њих сам видела у време невоље без Божје заштите! Они занемарују неопходну припрему, стога неће моћи да приме ‘освежење’ које сви морају примити да би могли живети у присутности светог Бога. Они који не примају опомене и укор, одбијају да буду ‘сечени’ од стране пророка, не чисте своје душе покуравајући се целој истини, и који су склони да верују да је њихово стање далеко боље но што у ствари јесте, пробудиће се тек у време седам последњих зала и увидеће да је то ‘сечење’ и уобличавање било неопходно за њих да би били подесни за Божју грађевину. Међутим, више неће бити времена за било какву припрему, више неће бити Посредника да их заступа пред Богом. Пре тога ће одјекнути страшна и свечана изјава: ‘Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет, нека се још свети.’ Видела сам да ће у ‘освежењу’ учествовати само они који буду победили и отклонили сваки укоренењени грех: понос, себичност, љубав према свету и сваку рђаву реч и поступак. Стога се морамо све више приближавати Господу и усрдно настојати да извршимо неопходну припрему која ће нам омогућити да опстанемо у боју у дан Господњи. Имајмо сви на уму да је Бог свет и да нико изузев светих бића не може боравити у Његовој присутности.” – *Рани списи*, 75, 76.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 29. авг

1. Које дело Свети Дух чини у мени и како Он жели да ме употреби у већој мери као оруђе у Божјим рукама?
2. Шта ме можда спречава да примим Светог Духа у пунини?
3. Који је мој удео у помагању Заједници да прими пунину Духа?
4. Објасни задатке Светог Духа на овој земљи.
5. Опиши испуњења обећања из Јоила 2:28-32.

Дар прве суботе

Субота, 6. септембар 2025.

За школу у граду Махоко, Руанда

Република Руанда је држава у источној Африци која се граничи са Танзанијом, ДР Конгом, Угандом и Бурундијем. Економија у Руанди је доживела процват до раних година 21. века захваљујући извозу кафе и чаја, као и пољопривредних производа, сапуна, енергије, флаширане воде и других ствари. Позната и као земља хиљаду брда, Руанда у последње време привлачи туристе својом лепотом – нарочито рекама и језерима, укључујући и оне близу града Махоко, где смо основали нашу школу.

Са преко 13 милиона људи, језици који се овде говоре су локални кињаруанда, француски, енглески (службени језик којим се служи преко 20% становништва) и свахили. Католици чине 43,7% становништва, 37,7% су традиционални протестанти, 11,8% чине адвентисти седмог дана (различита категорија у односу на друге протестанте), муслимана је око 2%, а затим следе и неке друге, мање религије.

Упркос свој религиозности на овом подручју, у свету који убрзано пропада, видимо велику потребу да улажемо у темељно васпитање наше деце. „Право васпитање је припрема за мисионство. Свако Божје дете је позвано да буде мисионар; сви смо ми позвани да служимо Богу и својим ближњима; и циљ свеколиког нашег васпитања је да се за ту службу оспособимо.“ – *Здравље и срећа*, 349.

Будући да су наша деца бомбардована стварима овог света, постаје све теже заштитити их од лукавства непријатеља. На оно што је некада било ограничено доступно наша деца су сада дословно закачена преко „паметних“ телефона и других уређаја. Како можемо бити припремљени за дело евангелизације када ни наша деца не могу бити припремљена за то? Још већу бригу нам представља то што су наша деца која уче у државним школама приморана да похађају наставу суботом. Потреба је, дакле, хитна.

Будући да су наша финансијска средства недовољна, љубазно апелујемо на нашу браћу широм света да нам помогну својим донацијама за ову школску зграду.

Када будемо скупљали дар прве суботе, молимо вас да великодушно приложите, како би Бог могао бити прослављен кроз овај школски пројекат, овде, међу хиљадама брда. Наша је молитва да Господ обилно благослови дарове и дародавце!

Ваша браћа и сестре из Руанде

Христос се моли за ученике (1)

„Ја се за њих молим; не молим се за (сав) свет, него за оне који си ми дао, јер су Твоји. И моје све је Твоје, и Твоје моје; и ја се прославих у њима.“ – Јован 17:9,10.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 691-699.

„Ова молитва (у Јовану 17) пружа поуку у погледу посредовања које наш Спаситељ врши иза завесе, где Његова велика жртва – жртвовања самог себе – у корист човека, треба да буде употпуњена.“ – *Коментари библијских текстова*, 572.

1. ХРИСТОВА ПОСЛЕДЊА МОЛИТВА СА СВОЈИМ УЧЕНИЦИМА

Нед, 31. авг

а. Након што је Исус завршио поучавање својих ученика, шта је учинио с њима по последњи пут? Јован 17:1,9.

„Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! Дође час, прослави Сина свог, да и Син Твој прослави Тебе; као што си Му дао власт над сваким телом да свему што си Му дао да живот вечни. А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа. Ја тебе прославих на земљи; посао сврших који си ми дао да радим. И сад прослави Ти мене, Оче, у Тебе самог славом коју имадох у Тебе пре него свет постаде. Ја јавих име Твоје људима које си ми дао од света; Твоји беху па си их мени дао, и Твоју реч одржаше’ (Јован 17:1-6).

„Ово је била Христова последња молитва са ученицима, изговорена непосредно пред Његов одлазак у врт Гетсиманије, где је био издан и ухваћен.“ – *Коментари библијских текстова*, 572.

б. Шта Христос открива на почетку своје молитве? Јован 17:1,2.

„У седамнаестом поглављу Јеванђеља по Јовану говори се јасно о личности Оца и Христа, и о њиховом међусобном односу.“ – *Коментари библијских текстова*, 573.

„Проучавајте с молитвом седамнаесто поглавље Јеванђеља по Јовану. Ово треба не само стално изнова читати, него се тим истинама треба хранити и прилагодити им се.“ – 8. Сведочанство, 88.

а. Коју основну истину је Исус изговорио као темељ вечног живота? Јован 17:3.

„Познање Бога како се открило у Христу представља знање које морају имати сви који желе да буду спасени. Та спознаја доводи до потпуног преображаја карактера. Прихваћена у животу, она ће преобразити душу у лик Христов. То је знање које, према Божјој намери, треба да има свако Његово дете и без које све остало представља само таштину и ништавило.” – *Дела апостола*, 356.

„Христос каже: ‘Јер сам Отац има љубав к вама.’ Ако је ваша вера усредсређена у Богу преко Христа она ће се показати као ‘тврда и поуздана лангера душе, који улази иза најдаље завесе, где Исус уђе напред за нас.’ Истина је да нас у животу очекују разочарања и невоље; али све то, било мало или велико, треба да препустимо Богу. Њега неће збунити многострукост наших жалби и невоља нити ће Му терет свега што нас штити и мучи бити претежак. Он будно бдије над сваком породицом и брине о сваком појединцу; Он нас не заборавља ни у нашим пословним бригама и било каквом јаду наше душе; Он запажа сваку сузу и саосећа с нама у нашим слабостима. Све тешкоће, искушења и невоље које нас овде сналазе допуштене су да би се оствариле Његове намере у љубави и доброти према нама, ‘да постанемо судеоници у Његовој светости’, а тако и саучесници у пунини радости коју пружа Његово присуство.” – 5. *Сведочанство*, 695.

б. Шта значи познавати Христа, и шта је резултат таквог знања? Упореди Осија 6:3 и Јован 17:3.

„Познати Бога можемо само познањем Христа... Познавати Христа спасоносно значи бити оживљен духовном спознајом, применити Његове речи у пракси. Без овога, све друго ће бити узалудно.

„Христос је дошао на овај свет да открије Оца. Какво стрпљење, какву нежну саосећајност, какво божанско сажаљење, какву истрајност намере је Он испољио! Он није устукнуо, нити је био обесхрабрен. Он је био отелотворење чистоте; Његова љубав је неупоредива. На сваком кораку испољавао је самоодрицање и самопожртвовање. У својој смрти, Он се открио као помириатељ између Бога и људи.” – *The Signs of the Times*, January 27, 1898.

„Познати Бога значи љубити Га.” – *Жеља векова*, 9.

а. У чему се састојао Христов живот на земљи док је обављао своју мисију? Јован 17:4.

„Чинећи своја милосрдна дела, Исус се трудио да људима објави Божје родитељске, добронамерне особине. Учећи људе, у свим својим поукама трудио се да истакне предивну истину да 'Богу тако омиле свет да је и Сина свог јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.' Исус би желео да схватимо Очеву љубав, и зато покушава да нас привуче Њему, откривајући нам Његове родитељске врлине...

„Исус је дошао на овај свет да прикаже својим животом Божји карактер. Он је заиста рашчистио са погрешним тумачењима која су потицала од сотоне и открио Божју славу. Једино је живећи међу људима могао да открије милост, саучешће и љубав свог небеског Оца; јер је само делима добротинства могао да изрази Божју благодат.“ – *Синови и кћери Божје*, 137.

б. Шта је Исус замолио Оца на крају своје овоземаљске мисије? Јован 17:5.

„Христос у овој молитви не тражи да се прослави Његова људска природа; јер та људска природа није постојала у Његовој преегзистенцији. Његова молитва се односи на славу коју је имао у свом праисконском јединству са Богом. У својству посредника, Он усрдно моли за испољавање оне божанске славе коју је поседовао кад је био једно са Богом. Нека се завеса повуче, молио се Он, и нека заблиста слава моја – слава коју имадох у Тебе пре него свет постаде.“ – *The Signs of the Times*, May 10, 1899.

„Овај свет је само сићушни делић бескрајног свемира којим управља и влада Бог, па ипак је овај мали, падом у грех залутали свет – једна изгубљена овца – у Његовим очима драгоценији него деведесет и девет других који никад нису застранили. Христос, омиљени Заповедник у небеским дворовима, спустио се са свог високог положаја, напустио сву славу коју је делио са Оцем да би спасао један изгубљени свет. Тога ради Он је оставио безгрешне светове на висини, деведесет и девет оних који су Га волели и поштовали, и спустио се на ову земљу да буде 'рањен за наше преступе, избијен за наша безакоња' (Исаија 53:5). Да би се могао радовати повратку своје овце која је била изгубљена, Бог је – у Сину своме – дао самог себе.“ – *Христове очигледне поуке*, 157.

а. Дружећи се са Христом, које уверење су ученици стекли по питању Његових речи? Јован 7:17; 17:7. Која је наша дужност данас?

„Они који теже да упознају истину и да разумеју вољу Божју, који су верни светлости и савесно испуњавају своје свакодневне дужности биће сигурни што се тиче учења, јер су упућени у сваку истину. Бог не обећава да ће људе неком неодољивом силом свог провиђења довести до познања истине, уколико они сами не траже истину у жељи да је схвате. Људима је дата слобода избора; да прихвате деловање Божјег Духа у својој души, или да га угуше. Они могу да захваљујући Христовој милости буду послушни, а могу и да буду непослушни и да за то снесу неизбежне последице. Човек је одговоран за то: да ли ће примити или пак одбацити свете и вечне истине. Дух Божји не престаје да осведочава људе, а они се сами одлучују: за или против истине.” – 3. Сведочанство, 396, 397.

б. Шта је Исус рекао своје Оцу о вери апостола? Јован 17:8. Како се ове речи примењују и на нас данас?

„‘А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа... Јер речи које си дао мени дадох им; и они примише, и познадоше истинито да од Тебе изиђох, и вероваше да си ме Ти послао’ (Јован 17:3,8). Ово је дело које нам је поверено, да будемо Христови представници, као што је Он на нашем свету био представник Оца. Ми треба да друге поучавамо речима које су нам дате у поукама Христовим... Налазимо се у несимболичном дану очишћења, и треба да понизимо не само своја срца пред Богом и признамо своје грехе, већ треба и да, уз помоћ свих наших васпитних талената, тежимо да поучимо све оне са којима долазимо у додир, и да их поуком и примером наведемо да упознају Бога и Исуса Христа, кога је Он послао.” – *Christian Education*, 157.

с. За кога је нарочито Исус упутио своју молитву у Јовану 17? Јован 17:9,20.

„(Христос) посредује за најуниженије, најпотлаченије, за патнике, за оне који се највише кушају.” – *Our High Calling*, 49.

**а. На који начин Исус бива прослављен кроз своје ученике?
Јован 17:10,11. Шта је неопходно за извршење овог дела?**

„Христос жели да небески поредак, небески план владавине и небеска хармонија буду приказани у Његовој Заједници на земљи. На тај начин Он ће бити прослављен у својим следбеницима. Преко њих ће зраци Сунца правде обасјавати свет несмањеним сјајем... Обдарена правдом Христовом, Заједница је чувар Његовог аманета, и у њој се блага Његове милости и љубави морају појавити у свом највећем сјају. Христос у своме народу, у његовој чистоти и савршенству, гледа награду за своје понижење и допуну своје славе – Христос, велико Средиште из кога зрачи сва слава.“ – *Жеља векова*, 660.

„Само потпуно уједињени с Христом могли су ученици очекивати да ће их пратити сила Светог Духа и да ће небески анђели сарађивати с њима. Уз помоћ тих божанских сила они ће пред светом моћи да држе јединствен фронт и да побеђују у борбама које су непрекидно морали водити са силама таме. Наставивши и даље да делују тако уједињено, небески гласници су ишли испред њих и отварали им пут, а срца су била припремљена да приме истину, и многи су били придобијени за Христа. Докле год су били тако уједињени, Заједница је била 'лепа као месец, чиста као сунце, страшна као војска са заставама' (Песма над песмама 6:9). Ништа није могло зауставити ни спречити њено ширење. Она је напредовала из победе у победу, испуњавајући славно своју Богом одређену мисију – објављивање јеванђеља свету.“ – *Дела апостола*, 65, 66.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 5. сеп**

- 1. На који начин лично познавање Христа може утицати на моју судбину?**
- 2. На који начин моје хришћанско искуство може бити искоришћено као васпитно оруђе у Божјим рукама?**
- 3. Шта могу да учиним како бих потпуније прославио Христа?**
- 4. У којим околностима се Исус последњи пут молио са својим ученицима?**
- 5. Обасјни разлоге Христовог првог доласка.**

Христос се моли за ученике (2)

„И показах им име Твоје, и показаћу: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима.“ – Јован 17:26.

Предлажемо да прочитате: *Библијско посвећење, 69-78.*

„Као посвећени првосвештеник, заложио се код Оца за свој народ. Као верни пастир прикупио је своје стадо под сенку Свемогућег, у јако и сигурно уточиште. Њему је непосредно предстојала последња борба са сотоном и Он је пошао у њу без икаквог заобилажења или устручавања.“ – *Жеља векова, 661.*

1. УЈЕДИЊЕНИ У ХРИСТУ

Нед, 7. сеп

а. Коју ствар, неопходну за успех цркве, Исус више пута помиње у својој посредничкој молитви? Јован 17:11 (последњи део), 21-23.

„(Христос) се такође молио да Његови ученици буду једно, као што је Он једно са Оцем, да би то јединство представљало сведочанство за свет да нас је Он послао и да то буде очевидан доказ о Његовој милости.“ – *Мој живот данас, 277.*

„Ако се приближимо Богу, појединачно, зар нећемо онда видети какав ће бити резултат тога? Нећемо ли запазити да смо се приближили и једни другима? Није могуће да се приближимо Богу и да дођемо у подножје истог крста, а да не дођемо и у савршено међусобно јединство.“ – *Our High Calling, 96.*

б. На који начин црква може достићи и сачувати то јединство? 1. Јованова 1:7.

„Јединство верника са Христом природно доводи и до њихове међусобне слоге, а такво јединство ствара најтрајнију повезаност која може да постоји на земљи. Ми смо једно у Христу као што је Христос једно са Оцем. Хришћани су лозе на живом Чокоту, и само лозе.“ – 5. *Сведочанство, 46, 47.*

а. Шта Христос говори о својим ученицима и о свету? Јован 17:13,14. Зашто их свет прогони?

„Први хришћани су заиста били народ особит. Њихово беспрекорно понашање и непоколебљива вера представљали су стални укор који је нарушавао мир грешника. Иако малобројни, без богатства, положаја и почасних титула, они су свуда за оне који су чинили зло представљали страх и трепет, где год су њихов карактер и њихово учење били познати. Стога су их безбожници мрзели, баш као што је и Авеља мрзео безбожни Кајин. Они који су тежили да се ослободе сваког ограничавања подстакнутог од стране Светог Духа убијали су Божји народ из истог разлога којим се руководио и Кајин када је подигао руку на рођеног брата. Из истог разлога су Јевреји одбацили и распели Спаситеља – зато што су чистота и светост Његовог карактера били јавни укор за њихову себичност и исквареност. Од Христових дана па све до данас, Његови верни ученици изазивали су мржњу и противљење оних који воле путеве греха и настављају и даље тако.” – *Велика борба*, 42.

б. Који је Божји план за Његову децу када је у питању утицај овог света? Јован 17:15,16.

„Спаситељ је личним примером показао да Његови следбеници могу бити у свету, а ипак да не буду од света. Он није дошао да би узео учешће у варљивим задовољствима овог света, није хтео да се поводи за његовим обичајима и праксом, него да твори вољу Очево, да тражи и спасе што је изгубљено. Имајући пред собом тај циљ, хришћанин може остати чист и неокаљан у свакој околини. Ма какве биле његове животне околности, без обзира да ли је његов друштвени положај висок или скроман – хришћанин показује снагу истинске вере верним испуњавањем своје дужности.” – *Дела апостола*, 351.

„У свету има мало правих хришћана који су толико неопходни и у Заједници и у друштву уопште. У својој молитви за своје ученике Христос наглашава: ‘Не молим Те да их узмеш са света, него да их сачуваш ода зла.’ Исус зна да смо ми у свету изложени многобројним искушењима, али нам Он у својој љубави и милости омогућује победу над свим изопачујућим утицајима који нас ту окружују. Он жели да усавршимо свој карактер, а не да својим недостацима дајемо повод за моралну изопаченост других.” – 5. *Сведочанство*, 312.

а. Шта истина чини за оне који је познају и који су јој послушни? Јован 8:32; 17:17.

„Квасац истине, примљен у срце, регулише жеље, пречишћава мисли, ублажује нарав...

„Реч Божја треба да има посвећујући ефекат на наше дружење са сваким чланом људске породице. Квасац истине не подстиче дух супарништва, славољубља ни жељу за првенством. Права љубав, небеског порекла, није ни себична ни променљива. Она не зависи од људске хвале. Срце онога који прими милост Божју препуно је љубави према Богу и свима онима за које је Христос умро. Такав човек се не бори ни за какву личну славу и не тежи за признањем. Он не љуби друге зато што они њега љубе, и што му се допадају, или пак што цене његове заслуге, него зато што су они Христова искупљена својина. Ако се његове побуде, речи или поступци погрешно схвате и чак лажно представе, он се не вређа, већ мирно продужује својим путем. Он је љубазан и промишљен, скроман у мишљењу о себи, али пун наде ослањајући се увек на милост и љубав Божју.” – *Христове очигледне поуке*, 74, 75.

б. Која је дефиниција истине? Псалам 119:142.

„Истина каква је она у Исусу представља покоравање сваком Јеховином пропису. То је дело срца. Библијско посвећење није попут лажних посвећења данашњице која људе не наводе да истражују свете списе, него се ослањају на осећања и импулсе радије него да траже истину као сакривено благо. Библијско посвећење значи сазнати законе Божје и покорити им се.” – *Lift Him Up*, 152.

с. На који начин можемо бити посвећени истином? Јован 17:19; 16:13 (први део).

„Христос каже да се Он посветио за нас да бисмо и ми могли постати свети. Он је узео на себе нашу природу, и постао људима беспрекорни пример. Он није погрешно ни у чему – да бисмо ми могли постати победници и као победници ући у Његово царство. Он се и за нас моли своме Оцу: ‘Посвети их истином својом.’ Шта је у ствари истина? ‘Реч је Твоја истина’, наглашава Он. Његови ученици треба заиста да буду посвећени потпуном послушношћу тој истини.” – *Мој живот данас*, 277.

а. Како знамо да је Христос укључио и нас у своју посредничку молитву? Јован 17:20.

„Све што је Исус био ученицима, то жели и данас да буде својој деци.“ – *Пут Христу*, 98.

„Христови искупљеници су Његови драгуљи, Његово драгоценост и посебно благо.“ – *б. Сведочанство*, 285.

б. Које уверење имамо да Христос бдије и над нама данас, кроз свог Светог Духа? Јован 14:16.

„Речи изговорене ученицима упућене су и нама. Утешитељ припада и нама исто толико као и њима. Дух даје силу и крепи у свакој потреби и изненађењу душе које су, у свету пуном мржње и злобе, испуњене свешћу о сопственим недостацима и грешкама. Кад све пред нама изгледа тамно, кад смо у тузи, немоћи и усамљености – то је време кад Свети Дух, одговарајући на молитву вере, доноси утеху срцу.“ – *Дела апостола*, 38.

„У часу највеће потребе и невоље, када обесхрабреност савлада душу, будно Христово око видеће да нам је потребна Његова помоћ. Време кад је човек у невољи и кад му је најпотребнија помоћ за Бога је права шанса да му укаже неопходну помоћ. Кад свака људска помоћ и подршка изостане, долази Исус да нам помогне и својим присуством Он разгони облаке мрака и суморности.“ – *4. Сведочанство*, 506.

с. Коју жељу је Исус изговорио за свој народ на крају своје молитве? Јован 17:24.

„Пре него што су били постављени темељи ове земље, Отац и Син су се сложили у свечаном завету да ће спасти човека ако би га преварио сотона. Пружили су један другоме руку уз свечано дату реч да ће Христос постати заштитник рода људског. Дато обећање Христос је у потпуности извршио.“ – *Жеља векова*, 814.

а. Како треба да откривамо Оца преко Христа? Јован 17:25,26.

„За себе самог (Христос) каже да је на овај свет послан као Очев представник. У племенитости свог карактера, у својој милости и нежном саосећању, у својој љубави и доброти, Он стоји пред нама као утеловљење божанског савршенства, видљиво обличје невидљивог Бога.“ – 5. Сведочанство, 692.

б. Какву усредсређеност у животу увек морамо одржавати? Јере-мија 9:23,24.

„Никаква хвалисавост својим заслугама није на месту.

„Заповест не гласи — него ко се хвали нека се хвали собом, већ — нека се хвали Богом... Према томе, нема никаквог основа да људи хвалу приписују себи. За сваки благослов који уживају, за сваку добру особину коју имају, могу да захвале Христовој милости. Нико не сме да уздиже себе и да себи приписује мудрост или праведност...

„Они који су стекли најдубље искуство са Богом најдаље су од охолости или самоузвишења. Они имају најскромније мишљење о себи, а најузвишенија схватања о Христовој слави и Његовом савршенству... Кад су наше очи управљене према небу, кад имамо јасне погледе о Христовом карактеру, уздизаћемо Господа Бога у својим срцима.

„Када се неко упозна са историјом о Откупитељу, у себи открива озбиљне недостатке; његова несличност Христу је тако велика да увиђа потребу за темељитим променама у свом животу. И даље проучава, са великом жељом да постане сличан свом великом Примеру.“ – Синови и кћери Божје, 233.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 12. сеп**

1. Шта могу учинити како бих унапредио јединство међу браћом?
2. На који начин могу имати користи од Христове молитве за Његове ученике?
3. На који начин могу развити дубље познавање Божјег имена?
4. Објасни Христове речи: „Они нису од света.“
5. Резимирај библијску дефиницију истине.

Христово привођење

„Онда рече Исус Петру: Задени нож у ножнице. Чашу коју ми даде Отац зар да је не пијем?” – Јован 18:11.

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 177-181.*

„Дошао је страشان тренутак – тренутак у коме се решавала судбина света.” – *Жеља векова, 668.*

1. СВЕЧАНИ ТРЕНУТАК

Нед, 14. сеп

а. Када је Исус завршио своју посредничку молитву, куда је отишао са својим ученицима, и са којим циљем? Јован 18:1; Матеј 26:36.

б. Обративши се тројци ученика који су Га пратили, шта их је Господ замолио и зашто? Марко 14:33,34.

„(Сотонин) циљ је био да плима безакоња постане тако велика да искупљење људског рода изгледа потпуно немогућно, тако да Син Божји, кад покуша да спасе изгубљени свет, буде потпуно скрхан проклетством греха. Делујући веома опрезно и смишљено, непријатељ је Христу тежину престапа приказао тако великом да Му је то задао тежак бол и Он је осетио да не може остати у непосредној присутности иједног људског бића. Он није желео да чак ни Његови ученици буду сведоци Његове агоније док је дубоко размишљао о беди и несрећи света. Чак ни Његови најдражи и најприснији ученици нису смели да буду у Његовом друштву. Мач правде је био извучен из корица и гнев Божји против безакоња почивао је на човековом заменику, Исусу Христу, јединородном од Оца.” – *Коментари библијских текстова, 481.*

а. Која је суштина Христове прве молитве у Гетсиманији? Марко 14:35,36.

„Христос се сад налазио пред њима у положају у коме Га никад раније нису видели. Његове патње се најбоље могу описати речима пророка: 'Мачу, устани на пастира мог, и на човека друга мог, говори Господ над војскама' (Захарија 13:7). Као заменик и као јемац за грешног човека, Христос је патио под божанском правдом. Видео је шта правда значи. Дотада је Он био као посредник за друге; сад је чезнуо за тим да Њему неко буде посредник.

„Осећајући да је Његова веза с Оцем прекинута, Он је страховао да у људској природи неће бити у стању да издржи предстојећу борбу са силама таме. У пустињи искушења, на почетку Његове мисије, судбина људског рода је била на коцки. Тада је Христос победио. Сада је кушач дошао на последњи страшни двобој. Он се за тај тренутак припремао за све време Христове трогодишње службе. За њега је све било у питању. Ако овде претрпи неуспех, све његове наде у погледу полагања права на власт над овим светом биле би уништене, царства света би коначно постала Христова, а сам он би био савладан и одбачен. Али ако би Христос био побеђен, земља би постала сотонино царство и људски род би заувек потпао под његову власт. Христос је знао шта је предмет спора у сукобу који Му предстоји, и помисао да је одвојен од Бога испуњавала Му је душу ужасним страхом.“ – Жеља векова, 663, 664.

б. Вративши се после молитве испуњене агонијом, у ком стању је Исус нашао своје ученике? Који укор им је Он упутио? Марко 14:37,38.

„Подигавши се с мучним напором, Он је посрћући дошао до места где је оставио своје пратиоце, али 'нађе их где спавају.' Да их је затекао на молитви било би Му лакше. Да су у Богу тражили заклон како их сотона не би савладао својом силом, њихова постојаност у вери пружила би Му утеху. Али они нису послушали Његову опомену: 'Стражите и молите се.' Испочетка су били забринуте што свог Учитеља, обично тако мирног и достојанственог, виде опхрваног тугом која им је била несхватљива. Чувши Његове болне вапаје они су се молили једно време. Нису намеравали да одрекну молбу свог Господа, али су били као парализовани мртвилем, које су могли победити да су продужили да се обраћају Богу. Нису схватили неопходност бдења и усрдне молитве да би могли одолети искушењима.“ – Жеља векова, 665.

а. Која је била Христова друга молитва и шта су ученици тада радили? Матеј 26:42,43. Које пророчанство је тада испуњено? Исаија 52:14.

„Недавно пре тога, Исус је стајао као силан кедар одолевајући бури напада побеснелих противника. Упорно и са срцем пуним мржње и подлости, они су се узалуд трудили да Га збуне и савладају. Стајао је у божанској величанствености као Син Божји. Сад је био као трска која се љуља и заноси шибана жестоких налетима олује. Приближио се крају свог дела као победник пошто је корак по корак задобијао победу над силама мрака. Као Онај који је већ прослављен, Он је с пуним правом тврдио да је једно с Богом. Његов глас није подрхтавао када је уздизао своје песме хвале. Својим ученицима је говорио речима охрабрења и нежности. Али сад је дошао час сила таме. Сад се у тихом поветарцу ноћи могао распознати Његов глас, али не са призвуком тријумфа, већ пун људске стрепње.“ – *Жеља векова*, 667, 668.

б. На који начин је Син Божји утешен у том критичном часу? Лука 22:43. Којим речима је Исаија прорекао Христову агонију и утеху? Исаија 53:11.

„У тој страшној кризи, када је све било у питању, када је тајанствена чаша подрхтавала у руци патника, небо се отвори, сноп блештаве светлости проби се кроз олујни мрак тог критичног тренутка и силни анђеоло који стоји у присуству Божјем, заузимајући место с којег је сотона пао, сиђе и стаде поред Христа. Анђеоло није сишао да узме чашу из Христове руке, него само да Га, доносећи Му јемство Очеве љубави, охрабри да је испије. Дошао је да божанско-човечанском молбенику подари силу. Он Му указа на отворено небо, говорећи Му о душама које ће бити спасене Његовим патњама. Уверавао Га је непобитним доказима да је Његов Отац већи и моћнији од сотоне, да ће Његова смрт потпуно пореметити сотонине планове и да ће царство овог света бити дато свецима Свевишњега. Рекао Му је да ће угледати труд душе своје и бити задовољан, јер ће видети небројено мноштво Адамових синова и кћери вечно спасених.“ – *Жеља векова*, 670.

а. Ко је предводио групу која је ухапсила Исуса? Јован 18:2-5.

б. Шта се догодило са побеснелом руљом када им се Исус открио? Јован 18:6.

„Када је Исус ступио напред да дочека свог издајника, на Њему се више није видео никакав траг агоније коју је преживео пре свега неколико тренутака. Стојећи испред својих ученика, Он запита: 'Кога тражите?' А они одговорише: 'Исуса Назарећанина.' Исус мирно узврати: 'Ја сам.' Кад су те речи биле изговорене, анђео који је дотада тешио Исуса, стао је између Њега и гомиле. Божанска светлост обасја Спаситељево лице и над Њим се наднесе сенка у облику голуба. Крвожедна гомила није могла ни за тренутак издржати у присуству те божанске славе. Они устукнуше. Свештеници, старешине, војници, па чак и сам Јуда, попадаше на земљу као мртви.

„Анђела несташе и светлост полако ишчезну. Исус је имао прилике да побегне, али је остао, миран и прибран. Стајао је прослављен усред тих окорелих и бездушних људи, који су немоћно лежали испред Његових ногу. Ученици су ћутећи посматрали све у чуду и страхопоштовању.“ – *Жеља векова, 671.*

с. Како је Јудино издајство утицало на руљу и како је Петар погрешно протумачио Исусову кротост? Јован 18:7-10; Лука 22:47-50.

„Видевши како се Јуда дотакао Онога који је тренутак пре тога био прослављен пред њиховим очима, гониоци су се охрабрили. Ухватили су Исуса и почели да везују те племените руке које су увек биле спремне да чине само добро.

„Ученици су мислили да њихов Учитељ неће допустити да Га савладају; јер је иста она сила која је те људе оборила на земљу као мртве могла и да их учини немоћним док се Исус и Његови пратиоци не склоне. Били су разочарани и огорчени када су видели како гониоци узимају ужад да би везали руке Онога који је њима био толико драг. Петар је у својој јарости нагло потегао мач да би одбранио свог Учитеља, али је само успео да одсече уво једном слуги поглаваре свештеничког.“ – *Жеља векова, 673.*

а. Опиши стрпљиву љубав коју је Исус испољио у тренутку свог хапшења. Матеј 26:51-53; Лука 22:50,51.

„Кад су ученици видели како су нападачи са кољем и мачевима брзо морали да устукну, поново их је обузела нада. И кад су се гониоци подигли и поново опколили Сина Божјег, Петар је потегав мач и одсекао ухо једном слуги поглавара свештеничког. Али му је Исус наредио да врати мач на његово место, додавши: 'Или мислиш ти да ја не могу сад умолити Оца свог да ми пошаље више од дванаест легеона анђела?' Видела сам да су се и лица анђела озарила надом када је Исус изговорио те речи. Они су чезнули за тим да ограде свога Заповедника и растерају ту крвожедну руљу... И срца ученика су била сломљена очајањем и горким разочарањем кад су видели да се Исус препушта својим непријатељима да Га свежу и одведу.

„Уплашивши се за свој живот, ученици су сви до једног напустили Учитеља и разбегли се сваки на своју страну. Исус је остао сам у рукама убилачке руље. О, како је сотона тада ликовео! А колики је бол и тугу то задавало Божјим анђелима! Многе чете светих анђела, предвођене најистакнутијим анђелима, биле су послате да буду сведоци овог призора. Они су имали да запишу сваку свирепост и сваку увреду нанесену Божјем Сину као и сваки бол и патњу које је Он услед тога морао да поднесе, јер ће ти исти људи који су учествовали у том страшном призору морати једног дана поново да гледају живи приказ свега тога.“ – *Рани списи, 180, 181.*

б. Шта сви који тврде да верују у Христа морају да науче из опомене коју је Господ упутио Петру? Јован 18:11; 1. Јованова 3:15.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 19. сеп

1. Која Христова молба упућена ученицима је нарочито важна за мене?
2. Како Господње искуство у Гетсиманији треба да утиче на мене?
3. На који начин могу избећи да реагујем слично Петру приликом Исусовог хапшења?
4. Који је био главни узрок Христове агоније?
5. Како је мноштво реаговало пред славом анђела?

Симон Петар

„Рече пак Господ: Симоне! Симоне! Ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу. А ја се молих за тебе да твоја вера не престане; и ти кад год обративши се утврди браћу своју.“ – Лука 22:31,32.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 309-314.

„Петров пад је уследио само због његовог претераног самопоуздања; али је покајањем и понизношћу он поново чврсто стао на своје ноге.“ – *Христове очигледне поуке*, 126.

1. ПЕТРОВ КАРАКТЕР

Нед, 21. сеп

а. Када је Симон први пут дошао ка Исусу, шта му је Учитељ рекао? Јован 1:42. Шта знамо о Петровом карактеру пре његовог обраћења?

„Поглед Христов почину на (Петру), прочитавши његов карактер и историју његовог живота. Његову наглу природу, његово срце пуно љубави и саосећања, његово славољубље и самопоуздање, историју његовог пада, његово покајање, његов рад и његову мученичку смрт – све је то Спаситељ прочитао.“ – *Жеља векова*, 120.

„Петар је био слаб баш у ономе у чему је сматрао да је јак и тек кад увиди своју слабост схватиће колико му је потребно да се поузда у Христа.“ – *Жеља векова*, 364.

б. Упркос његовим недостацима, који позив је Исус упутио Петру? Матеј 4:18,19.

„Исаији је била поверена божанска вест тек кад је, угледавши светост Божју, схватио сопствену недостојност. Петар је примио позив да ради за Христа тек пошто је био наведен да се одрече себе и да се ослони на божанску силу.“ – *Жеља векова*, 224, 225.

а. Која чињеница открива да је Петар био погрешив као и сваки други човек, чак и након крштења Светим Духом на дан Педесетнице? Галатима 2:11-14.

„Петар је својим пажљивим ставом према вернима из незнабожаца задобио поверење многих. Извесно време је поступао према светлости која му је била дата с неба. Био је толико савладао своје природне предрасуде да је седео за заједничким столом с обраћенима из незнабожаца. Међутим, кад су из Јерусалима дошли неки Јевреји који су ревновали за обредни закон, Петар је неразборито променио своје држање према онима који су се обратили из незнабоштва. Неки Јевреји 'дволичаху с њим... тако да и Варнава приста у њихово дволичење.' Тај знак слабости код оних који су били вољени и поштовани као вође оставио је врло мучан утисак на душе верника незнабожачког порекла. Цркви је претила опасност отвореног раздора.“ – *Дела апостола, 147.*

б. Коју поуку можемо извући из Петрове грешке и повратка на прави пут? Псалам 145:14.

„Петар је увидео заблуду у коју је пао и одмах је настојао да отклони овим нанесено зло, колико је то било у његовој моћи. Бог који од самог почетка зна крај дозволио је да се покаже та слабост Петровог карактера да би прокушани апостол увидео да у њему самом нема ништа чиме би се могао похвалити. Чак и најбољи људи, ако су препуштени сами себи, праве грешке у расуђивању. Бог је такође видео да ће у своје време неки бити толико заведени да ће Петру и његовим тобожњим наследницима приписивати узвишеност и прерогативе који припадају искључиво Богу. И тај запис о апостоловој слабости остаје као доказ о његовој погрешивости и чињеници да он ни у ком случају није био изнад осталих апостола.

„Повест о том одступању од правих начела представља озбиљну опомену људима који се налазе на одговорним положајима у делу Божјем, да никад не би попустили у погледу поштења и искрености, него да се чврсто држе начела. Уколико су веће одговорности поверене једном људском оруђу, уколико је већи његов положај и могућност да заповеда и контролише, утолико ће веће штете починити ако се пажљиво не придржава пута Господњег и не поступа по одлукама усвојеним на генералном савету уједињених верника.“ – *Дела апостола, 147, 148.*

а. Шта Исус говори о темељу цркве? Матеј 16:16-19.

„Истина коју је Петар изрекао представља основу вере. То је оно за шта је сам Христос казао да је вечни живот. Али поседовање овог знања ни у ком случају није било основ за самоуздизање. То се Петру није открило његовом сопственом мудрошћу или побожношћу. Човек никад не може сопственим снагама доћи до спознаје божанског...

„Реч Петар значи камен – али не непокретан. Сам по себи Петар није био стена на којој је црква заснована. Врата пакла су га надвладала када се уз клетву одрекао свог Господа. Црква је изграђена на Ономе кога врата пакла не могу надвладати.“ – Жеља векова, 400, 401.

б. Попут Петра, шта су други пророци и апостоли изјавили о правом темељу цркве? Исаија 28:16; 1. Коринћанима 3:11; 1. Петрова 2:3-6.

„У присуству Бога и свих небеских бића, у присуству невидљиве војске пакла, Христос је засновао своју цркву на живој Стени. Стена је Он сам – само Његово тело, мучено и рањавано нас ради. Врата паклена неће надвладати цркву сазидану на овом темељу...

„Вера се темељи на Христу током шест хиљада година. Шест хиљада година поплаве и вихори сотонског гнева наваљују на Стену спасења, али је она остала чврста.

„Петар је изговорио истину која је основа хришћанства, а Исус му је учинио част као представнику свих верника. Тада је Христос рекао: 'И даћу ти кључеве од царства небеског: и шта свежеш на земљи биће свезано на небесима, и шта разрешиш на земљи биће разрешено на небесима.'

„'Кључеви од царства небеског' – то су речи Христове. Његове су све речи Светога писма, и овде су укључене. Те речи имају силу да отворе и затворе небо.“ – Жеља векова, 401, 402.

а. Опиши Петрову највећу карактерну ману. Марко 14:27-29.

„И за оне које представља фарисеј, као и за оне које представља цариник поука се налази у искуству апостола Петра. У почетку своје мисије у својству Христовог ученика, Петар је о себи имао веома високо мишљење. Сматрао се јаким. И, исто као и овај фарисеј, у својим очима није био 'као остали људи.' Петар није био свестан опасности у којој се налазио. Самопоуздање га је одвело на погрешан пут. Осећао се способним да се одупре искушењу; али после свега неколико часова дошла је проба и он се чак уз заклетву одрекао свога Учитеља.” – *Христове очигледне поуке*, 123.

б. Како се Исус понео према овом арогантном ученику? Лука 22:31,32.

„И кад га је кукурикање петла подсетило на Христове речи, изненађен и ужаснут оним што је управо учинио, обазрео се, погледао у оном правцу где су везаног чврсто држали његовог Учитеља. Истог тренутка и Христос је свој поглед упутио на Петра; и у том болном погледу, у ком су били помешани љубав и сажаљење, препознао је Петар самог себе, нагло је изашао напоље и горко заплакао. Христов поглед сломио је његово срце. Петар се обратио и горко окајао свој грех. Он је био сличан овом царинику у свом кајању и скрушености, па је слично њему нашао и милост. Христов поглед му је осигурао опроштај.

„Петровог самопоуздања је тада заувек нестало. Никад више није поновио своје некадашње хвалисаве изјаве.” – *Христове очигледне поуке*, 123-125.

с. Након што је васкрсао, шта је Исус упитао Петра? Јован 21:15-17. Зашто је Исус то поновио три пута и како је Петар одговорио? Лука 22:31,32.

„(Петар) је обешчистио Христа и изазвао неповерење своје браће. Они су мислили да му неће бити допуштено да заузме свој ранији положај међу њима, и он сам је осећао да је проиграо поверење. Пре но што буде позван да поново врши своју апостолску дужност, он је пред свима морао пружити доказ о свом покајању. Без тога би његов грех, иако окајан, могао уништити његов утицај у својству Христовог слуге. Спаситељ му је пружио прилику да поново стекне поверење своје браће и да, уколико је могуће, отклони срамоту коју је нанео угледу јеванђеља.” – *Жеља векова*, 789.

а. Наведи неке од кључних карактеристика апостолског позива. Колошанима 1:10,11; 3:12-14. Шта можемо научити из начина на који се Христос понео према Петру?

„Јеванђеље никад не ствара компромис са злом. Оно не оправдава грех. Тајни греси се у тајности морају признати Богу; али за отворени грех је потребно и отворено признање. Срамота због учениковог греха баца се на Христа. Због тога сотона ликује, а колебљиве душе се спотичу. Дајући доказ о свом покајању, ученик ће – колико је то у његовој моћи – отклонити нанесену срамоту.“ – *Жеља векова, 790.*

„Начин на који је Спаситељ поступио са Петром представљао је поуку и за њега и за његову браћу. То их је научило да са преступником поступају стрпљиво, с разумевањем и љубављу која прашта. Иако се Петар био одрекао свога Учитеља, љубав коју је Исус гајио према њему никад се није поколебала. Такву, управо такву љубав сваки потпастир треба да осећа према овцама и јагањцима повереним његовој бризи. Сећајући се својих слабости и пропуста, Петар је са стадом повереним његовој бризи поступао исто онако нежно као што је Христос поступио према њему.

„Значајно је било питање које је Христос поставио Петру. Он је поменуо само један услов апостолског позива и службе. 'Љубиш ли ме?', питао је Он. То је битна квалификација. Иако је Петар могао да има све друге услове, ипак без такве љубави према Христу он не би могао бити веран пастир Његовог стада. Знање, добродушност, речитост, захвалност и ревност – све те особине су од помоћи у добром делу, али без Христове љубави у срцу, проповедник неће имати успеха у свом позиву.“ – *Жеља векова, 791, 792.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 26. сеп

- 1. На који начин и ја, попут Петра, могу погрешно проценити свој карактер?**
- 2. На који начин могу избећи карактерне мане које је испољио Петар?**
- 3. Које поуке могу извући из Петровог пада и повратка?**
- 4. Након свог васкрсења, зашто је Христос морао Петру да постави директно питање пред његовом браћом – и какву поуку из тога треба да извучемо?**
- 5. Објасни темељ на коме је Христос основао своју цркву и дефиниши кључеве царства небеског.**

[illegible]

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јул – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Ушорак	Матхеј 20,20-23.	Жеља век. 243.	Јоило 1,7-10.
2.	Среда	Матхеј 20,24-28.	Жеља век. 244.	Јоило 1,11-14.
3.	Четвртак	Матхеј 20,29-34.	Жеља век. 245.	Јоило 1,15-20.
4.	Петак	Матхеј 21,12.13.	Сунце залази у 20 27	
5.	Субота	Дјела 15,21.22.	Сунце залази у 20 27	
6.	Недеља	Матхеј 21,18-22.	Жеља век. 246.	Јоило 2,1.2.
7.	Понедељак	Матхеј 21,23-27.	Жеља век. 247.	Јоило 2,3-6.
8.	Ушорак	Матхеј 21,28-31.	Жеља век. 248.	Јоило 2,10.11.
9.	Среда	Матхеј 21,33-37.	Жеља век. 249.	Јоило 2,12-14.
10.	Четвртак	Матхеј 21,38-41.	Жеља век. 251.	Јоило 2,15-17.
11.	Петак	Матхеј 21,42-44.	Сунце залази у 20 24	
12.	Субота	Дјела 16,13.14.	Сунце залази у 20 23	
13.	Недеља	1 Петр. 2,5-8.	Жеља век. 252.	Јоило 2,18.19.
14.	Понедељак	Дјела 4,10-12.	Жеља век. 253.	Јоило 2,21-23.
15.	Ушорак	Данило 2,34.35.	Жеља век. 254.	Јоило 2,24-27.
16.	Среда	Лука 20,14-18.	Жеља век. 255.	Јоило 2,28-32.
17.	Четвртак	Матхеј 22,1-6.	Жеља век. 256.	Јоило 3,1.2.
18.	Петак	Матхеј 22,7-10.	Сунце залази у 20 19	
19.	Субота	Дјела 17,2-4.	Сунце залази у 20 18	
20.	Недеља	Матхеј 22,11-14.	Жеља век. 257.	Јоило 3,9-11.
21.	Понедељак	Матхеј 22,15-21.	Жеља век. 258.	Јоило 3,12-14.
22.	Ушорак	Матхеј 22,35-40.	Жеља век. 259.	Јоило 3,15.16.
23.	Среда	Матхеј 23,1-4.	Жеља век. 260.	Јоило 3,17.18.
24.	Четвртак	Матхеј 23,8-12.	Жеља век. 261.	Амос 1,1.2.
25.	Петак	Матхеј 23,34-38.	Сунце залази у 20 13	
26.	Субота	Дјела 18,4-6.	Сунце залази у 20 11	
27.	Недеља	Матхеј 24,1-4.	Жеља век. 262.	Амос 3,1-3.
28.	Понедељак	Матхеј 24,5-8.	Жеља век. 263.	Амос 3,4-7.
29.	Ушорак	Матхеј 24,9-13.	Жеља век. 264.	Амос 4,11.12.
30.	Среда	Матхеј 24,20-22.	Жеља век. 265.	Амос 5,8-10.
31.	Четвртак	Јован 8,56-59.	Жеља век. 266.	Јов 38,31-38.

Август – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Пейак	Маџеј 24,29-31.	Сунце залази у 20 04	
2.	Субоџа	Јер. 17,21.22.	Сунце залази у 20 03	
3.	Недеља	Маџеј 24,31-35.	Жеља век. 267.	II Кор. 3,17.18.
4.	Понедељак	Маџеј 24,36-41.	Жеља век. 268.	II Кор. 4,3-5.
5.	Уџорак	Маџеј 24,42-44.	Жеља век. 269.	Амос 5,17-19.
6.	Среда	Маџеј 24,45-47.	Жеља век. 270.	Амос 6,1-3.
7.	Чейврийак	Маџеј 24,48-51.	Жеља век. 271.	Амос 8,1-3.
8.	Пейак	Маџеј 25,1-6.	Сунце залази у 19 55	
9.	Субоџа	Јерем. 17,24.25.	Сунце залази у 19 54	
10.	Недеља	Маџеј 25,7-10.	Жеља век. 272.	Амос 9,8-10.
11.	Понедељак	Маџеј 25,11-13.	Жеља век. 273.	Авдија 1,15.
12.	Уџорак	Маџеј 25,14-18.	Жеља век. 274.	Јона 1,1-5.
13.	Среда	Маџеј 25,19-23.	Жеља век. 275.	Јона 1,6-10.
14.	Чейврийак	Маџеј 25,24-30.	Жеља век. 276.	Јона 1,11-16.
15.	Пейак	Маџеј 25,31-34.	Сунце залази у 19 44	
16.	Субоџа	Лука 23,54-56.	Сунце залази у 19 43	
17.	Недеља	Маџеј 25,35-40.	Жеља век. 277.	Јона 2,1-5.
18.	Понедељак	Маџеј 25,41-46.	Жеља век. 279.	Јона 2,6-11.
19.	Уџорак	Марко 2,14-17.	Жеља век. 280.	Јона 3,1-5.
20.	Среда	Марко 3,1-5.	Жеља век. 281.	Јона 3,6-10.
21.	Чейврийак	Марко 3,9-15.	Жеља век. 282.	Јона 4,1-4.
22.	Пейак	Марко 3,31-35.	Сунце залази у 19 33	
23.	Субоџа	Дјела 13,44-46.	Сунце залази у 19 32	
24.	Недеља	Марко 4,10-13.	Жеља век. 283.	Јона 4,6-11.
25.	Понедељак	Марко 4,14-19.	Жеља век. 284.	Михеј 1,1-14.
26.	Уџорак	Марко 4,26-29.	Жеља век. 285.	Михеј 2,1-3.
27.	Среда	Марко 4,30-34.	Жеља век. 286.	Михеј 2,12.13.
28.	Чейврийак	Марко 4,36-41.	Жеља век. 287.	Михеј 3,5-7.
29.	Пейак	Марко 5,18-20.	Сунце залази у 19 21	
30.	Субоџа	Маџеј 28,1-4.	Сунце залази у 19 19	
31.	Недеља	Исаија 53,1-6.	Жеља век. 288.	II Кор. 5,17-21.

Сейтембар – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња МОЛИТВА	Вечерња МОЛИТВА	За оне који немају свед.
------	-----	--------------------	--------------------	-----------------------------

1.	Понедељак	Марко 6,7-11.	Жеља век. 289.	Михеј 4,1-2.
2.	Ушорак	Марко 6,30-34.	Жеља век. 290.	Михеј 4,3-5.
3.	Среда	Марко 6,35-40.	Жеља век. 291.	Михеј 4,6-8.
4.	Четвершак	Марко 6,41-47.	Жеља век. 292.	Михеј 5,7-8.
5.	Петшак	Марко 6,48-51.	Сунце залази у 19 08	
6.	Субоџа	Марко 16,1-5.	Сунце залази у 19 06	
7.	Недеља	Марко 6,53-56.	Жеља век. 293.	Михеј 6,1-5.
8.	Понедељак	Марко 7,5-7.	Жеља век. 294.	Михеј 6,6-8.
9.	Ушорак	Марко 7,20-23.	Жеља век. 295.	Михеј 7,1-4.
10.	Среда	Марко 7,32-37.	Жеља век. 296.	Михеј 7,5-9.
11.	Четвершак	Марко 8,22-26.	Жеља век. 297.	Мат. 10,32-36.
12.	Петшак	Марко 8,27-31.	Сунце залази у 18 55	
13.	Субоџа	Дјела 13,22-26.	Сунце залази у 18 53	
14.	Недеља	Марко 8,34-38.	Жеља век. 298.	Михеј 7,18-20.
15.	Понедељак	Марко 9,1-4.	Жеља век. 299.	Наум 1,1-5.
16.	Ушорак	Марко 9,5-9.	Жеља век. 300.	Наум 1,6-9.
17.	Среда	Марко 9,10-13.	Жеља век. 301.	Наум 2,1-5.
18.	Четвершак	Јован 9,19-27.	Жеља век. 302.	Наум 3,1-3.
19.	Петшак	Јован 9,28-32.	Сунце залази у 18 42	
20.	Субоџа	Псалам 17,5-8.	Сунце залази у 18 40	
21.	Недеља	Јован 9,33-41.	Жеља век. 303.	Авакум 1,1-5.
22.	Понедељак	Марко 9,38-40.	Жеља век. 304.	Авакум 1,12-13.
23.	Ушорак	Марко 9,41-43.	Жеља век. 305.	Авакум 2,1-4.
24.	Среда	Марко 9,47-50.	Жеља век. 306.	Авакум 2,11-14.
25.	Четвершак	Марко 10,13-16.	Жеља век. 307.	Авакум 3,1-4.
26.	Петшак	Марко 10,17-20.	Сунце залази у 18 28	
27.	Субоџа	Пс. 19,7-11.	Сунце залази у 18 26	
28.	Недеља	Марко 10,21-24.	Жеља век. 308.	Авакум 3,10-13.
29.	Понедељак	Марко 10,26-31.	Жеља век. 309.	Авакум 3,17-19.
30.	Ушорак	Дјела 8,20-24.	Жеља век. 310.	Ис. 61,10.11.

Дарови прве суботе

Субота, 5. јул

За цркву Аруе, Тахити

Како је важно да ово удаљено острво у Тихом океану има светионик за Бога! (види стр. 4).

Субота, 2. август

За васпитни одсек ГК

Ефикасни млади мисионари морају бити образовани. Хајде да наставимо са припремом њиховог наставног плана. (види стр. 25).

Субота, 6. септембар

За школу у граду Махоко, Руанда

Заштитити и образовати децу да буду верни мисионари за Господа (види стр. 51).